A BIZOTTSÁG 771/2005/EK RENDELETE

(2005. május 20.)

a Kínai Népköztársaságból, Indonéziából, Tajvanból, Thaiföldről és Vietnamból származó, rozsdamentes acélból készült egyes kötőelemek és részeik behozatalára ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból származó dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre [1] (a továbbiakban: „alaprendelet") és különösen annak 7. cikkére,

a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS

1. A jelenlegi eljárás kezdeményezése

(1) 2004 augusztusában a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett közleményében [2] bejelentette, hogy a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: „KNK"), Indonéziából, Tajvanból, Thaiföldről és Vietnamból származó, rozsdamentes acélból készült kötőelemek és részeik Közösségbe történő behozatalára tekintettel dömpingellenes eljárást kezdeményez, és vizsgálatot indít.

(2) Az eljárás kezdeményezésére annak eredményeképpen került sor, hogy a rozsdamentes acélból készült kötőelemek és részeik teljes közösségi gyártásának nagy részét, ebben az esetben több mint 50 %-át képviselő közösségi gyártók nevében az Európai Iparikötőelem-intézet (EIFI) panaszt tett. A panasz bizonyítékot tartalmazott az említett termék dömpingjére és az abból eredő lényeges kárra vonatkozóan, amelyet elegendőnek ítéltek az eljárás megindításának megalapozásához.

2. Az érintett felek és az ellenőrző látogatások

(3) A Bizottság hivatalosan értesítette az eljárás kezdeményezéséről a kérelmező közösségi gyártókat, a társulásukat, az egyéb közösségi gyártókat, az exportáló gyártókat, az importőröket, a szállítókat és a fogyasztókat, akikről tudott, hogy érintettek, valamint az exportáló országok képviselőit. Az érdekelt feleknek lehetőséget biztosítottak álláspontjuk írásbeli ismertetésére és meghallgatás kérésére a kezdeményezésről szóló értesítésben meghatározott határidőn belül.

(4) Tekintettel az ismert KNK-beli és tajvani exportáló gyártók, a közösségi gyártók és importőrök nagy számára, a dömping és a kár meghatározására mintavételt irányoztak elő a kezdeményezésről szóló értesítésben, az alaprendelet 17. cikkével összhangban.

(5) Annak érdekében, hogy a KNK-beli és vietnami exportáló gyártók számára lehetővé tegyék, hogy amennyiben kívánják, igényelhessék a piacgazdasági elbánást (PGE) vagy az egyedi elbánást (EE), a Bizottság igénylő űrlapokat küldött az általa ismert érintett exportáló gyártóknak és a két ország hatóságainak.

(6) A Bizottság kérdőíveket küldött minden olyan félnek, amelyről ismert volt, hogy érintett, és öt, mintavételnek alávetett tajvani exportőrtől, négy, mintavételnek alávetett közösségi gyártótól, két, a mintavételben nem kiválasztott közösségi gyártótól, két KNK-beli, két indonéziai, két malajziai, két fülöp-szigeteki, négy thaiföldi, egy vietnami exportáló gyártótól, négy, mintavételnek alávetett importőrtől, egy közösségi felhasználótól és egy közösségi előzetes feldolgozó szállítótól kapott választ.

[1] HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 461/2004/EK rendelettel (HL L 77., 2004.3.13., 12. o.) módosított rendelet.
[2] HL C 212., 2004.8.24., 2. o.

(7) Egy német importőri/forgalmazói társulás (Fachverband des Schrauben-Großhandels e.V.) álláspontját is ismertette írásban. Minden fél számára biztosították a meghallgatást, amely azt a meghatározott határidőn belül kérte, és jelezte a meghallgatását indokoló különös okokat.

(8) A Bizottság felkutatott és megvizsgált minden információt, amelyet szükségesnek tartott a dömping, a keletkező kár és a közösségi érdek meghatározásához, és vizsgálatokat végzett a következő vállalatok létesítményeiben:

Közösségi gyártók

— Bontempi Vibo spa, Brescia, Olaszország

— Bulnava srl, Milano/Suello, Olaszország

— Inox Viti snc, Grumello Del Monte, Olaszország

— Reisser Schraubentechnik GmbH, Ingelfingen-Criesbach, Németország.

Exportáló gyártók és kapcsolt vállalatok az exportáló országokban

KNK

— Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd., Zhejiang.

Indonézia

— PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam.

Malajzia

— Tigges Stainless Steel Fasteners (M) Sdn. Bhd., Ipoh, Chemor

— Tong Heer Fasteners Co. Sdn., Bhd, Penang.

Fülöp-szigetek

— Rosario Fasteners Corporation, Cavite

— Philshin Works Corporation, Cavite.

Tajvan

— Arrow Fasteners Co. Ltd. and its related company Header Plan Co. Inc., Taipei

— Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd., Tao Yuan

— Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung

— Tong Hwei Enterprise, Co. Ltd. and its related companies Tong Jou Enterprise Co. Ltd. and Winlink Fasteners Co., Ltd., Kaohsiung

— Yi Tai Shen Co. Ltd., Tainan.

Thaiföld

— A.B.P. Stainless Fasteners Co. Ltd., Ayutthaya

— Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samutsakorn

— Dura Fasteners Company Ltd., Samutprakarn

— Siam Screws (1994) Co. Ltd., Samutsakorn.

Közösségi kapcsolt importőrök

— Tigges GmbH & Co. KG, Wuppertal, Németország.

(9) A dömpingre vonatkozó vizsgálat 2003. július 1-jétől 2004. június 30-ig tartott (a továbbiakban: „vizsgálati időszak" vagy „VI"). A kárra vonatkozó vizsgálat a 2001. január 1-jétől 2004. június 30-ig tartó időszakot (a továbbiakban: „a mérlegelt időszak") fedte le.

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

1. Általános megjegyzések

(10) A rozsdamentes acélból készült kötőelemek és részeik (a továbbiakban: „RAK") rozsdamentes acélból készült anyáscsavarok, anyacsavarok és csavarok, amelyeket két vagy több elem mechanikus összekötéséhez használnak. Csavarok a száron külső csavarmenettel rendelkező kötőelemek. Alkalmazhatók egyéb részek nélkül, és rögzíthetők fa felületekre (facsavarok) vagy fémlemezekre (lemezcsavarok), vagy anyacsavarral és alátéttel kombinálva anyáscsavart alkothatnak. A csavaroknak különféle fejformájuk (domború, fejcsavar, lapos, hatszögletű stb.), szárhosszuk, és átmérőjük lehet. A szár menetes lehet teljes egészében vagy részben. A RAK-ot különböző fogyasztói iparágak használják, és a végső felhasználás széles skáláján alkalmazzák olyan esetekben, amikor szükség van a légköri és vegyi rozsdásodással szembeni ellenállóságra, illetve amikor a higiénia is lényeges, így élelmiszertermékek előállítása, tárolása során, vegyipari növényekhez, gyógyászati eszközök gyártásához, közvilágításhoz, hajóépítéshez stb. használt felszerelésekhez alkalmazzák.

2. Az érintett termék

(11) A RAK, azaz a rozsdamentes acélból készült, és két vagy több elem mechanikus összekötésére szolgáló anyáscsavarok, anyacsavarok és csavarok általában a 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, 7318 15 70 és 7318 16 30.KN-kód alá tartoznak. Sokféle típusú RAK létezik, mindegyiknek meg van határozva egyedi fizikai és műszaki jellegzetességei és annak a rozsdamentes acélnak a fajtája alapján, amelyből készültek.

(12) A vizsgálat folyamán az importőrök és egy német importőri/forgalmazói társulás úgy vélte, hogy az anyacsavarokat ki kellene zárni a vizsgálatból azok állítólagos közösségi gyártási hiánya miatt.

(13) Ezt a kérdést megfontolták. Az ideiglenes vizsgálat során kétségek merültek fel arra vonatkozóan, hogy az anyacsavarokat valóban külön terméknek lehet-e tekinteni. Ebben a tekintetben számos szempont további vizsgálatára van szükség, nevezetesen az anyáscsavarok és az anyacsavarok együtt, egy rendszert alkotva kerülnek-e a piacra, és ha igen, milyen mértékben, ezeket a típusokat milyen mértékben fejlesztik együtt, stb. Szükség lesz további vizsgálatokra abban a tekintetben is, hogy a közösségi gyártók milyen mértékben tudják kínálni ezeket a rendszereket. Ezek alapján az az ideiglenes döntés született, hogy az általában a 7318 16 30 KN-kód alá tartozó anyacsavarokat nem sorolják az érintett termék fogalmába.

(14) E tekintetben helyénvaló megjegyezni, hogy gyakorlatilag a teljes, Fülöp-szigetekről érkező behozatal, úgy tűnik, anyacsavarból áll. Ezért amennyiben a vizsgálat döntő szakaszában olyan döntés születne, hogy az anyacsavarokat ki kell zárni a termékkörből, az eljárás lezárul a Fülöp-szigetek tekintetében.

(15) Az importőrök és a német importőri/forgalmazói társulás azt követelte továbbá, hogy a termékkört korlátozzák a 7318 15 61 és a 7318 15 70 KN-kódra, azaz a rozsdamentes acélból készült hatszögletű fejcsavarra és a rozsdamentes acélból készült hatszögletű anyás csavarra, mert a Közösségben a RAK egyéb típusai tekintetében nincs megfelelő termelés. A vizsgálat azonban megerősítette, hogy a RAK ezen egyéb típusait is gyártják a Közösségben. Ezt a kérést ezért nem lehetett elfogadni.

(16) Megállapították, hogy az anyacsavaroktól eltérő minden típus a kötőelemek tág meghatározása alá tartozik, és ugyanazokkal az alapvető fizikai és műszaki tulajdonságokkal, ugyanazokkal a forgalmazói csatornákkal rendelkezik, és alapvetően ugyanúgy használják fel.

(17) Következésképpen az anyacsavarok kivételével a RAK valamennyi, a KNK-ból, Indonéziából, Malajziából, Tajvanból, Thaiföldről és Vietnamból származó típusa, amely általában a 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 és 7318 15 70 KN-kód alá tartozik, ideiglenesen egy terméket képez a jelenlegi vizsgálat alkalmazásában (a továbbiakban: „érintett termék").

3. **A hasonló termék**

(18) A Bizottság megállapította, hogy a KNK-ban, Indonéziában, Malajziában, Tajvanban, Thaiföldön és Vietnamban gyártott, és a megfelelő hazai piacon eladott, valamint az érintett országokból a Közösségbe exportált, továbbá a közösségi gazdasági ágazat által a Közösségben gyártott és eladott valamennyi RAK ugyanazokkal a fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságokkal, valamint felhasználással rendelkezik. Ezért ideiglenesen úgy határoztak, hogy az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében valamennyi hasonló termék.

C. **MINTAVÉTEL**

1. **Mintavétel a KNK-beli és tajvani exportáló gyártók tekintetében**

(19) Tekintettel a KNK-beli és tajvani exportáló gyártók nagy számára, a kezdeményezésről szóló értesítésben mintavételt irányoztak elő, az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban.

(20) Annak érdekében, hogy a Bizottság dönthessen a mintavétel szükségességéről és kiválaszthassa a mintát, felkérték az exportáló gyártókat, hogy a vizsgálat kezdeményezésének időpontjától számított 15 napon belül jelentkezzenek, és adjanak alapvető információt kivitelükről és hazai eladásaikról, pontos tevékenységükről, tekintettel az érintett termék gyártására és valamennyi, az érintett termék gyártásába és/vagy eladásába bevont kapcsolt társaságuk nevére és tevékenységére. Konzultáltak a KNK-beli és tajvani hatóságokkal is.

1.1. *Az együttműködő exportáló gyártók előzetes kiválasztása*

(21) Csak két KNK-beli exportáló gyártó jelentkezett és adta meg a kért információt az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésében megállapított háromhetes időszakon belül. Ilyen körülmények között a Bizottság úgy döntött, hogy a mintavétel nem szükséges a KNK-beli exportáló gyártók tekintetében.

(22) Negyvenkilenc tajvani társaság jelentkezett és adta meg a kért információt az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésében megállapított határidőn belül. A vizsgálati időszak alatt a Közösségbe irányuló kivitelről azonban csak harminchét exportáló gyártó számolt. Azokat az exportáló gyártókat, amelyek az érintett terméket a vizsgálati időszak folyamán a Közösségbe exportálták, és kifejezték a mintavételben való részvételre irányuló szándékukat, együttműködő társaságoknak tekintették kezdetben, és figyelembe vették a minta kiválasztásánál. A fennmaradó tizenkét társaságból tizenegy vagy kereskedő volt vagy exportáló gyártó, amely a vizsgálati időszak alatt nem exportált a Közösségbe. Ezért ezeket a társaságokat nem lehet figyelembe venni a dömping megállapítása céljából. Végezetül meg kell jegyezni, hogy a fennmaradó 12 társaság egyike kizárólag anyacsavar exportáló gyártója volt, következésképpen nem érintik az átmeneti intézkedések.

(23) Az együttműködő exportáló gyártók az érintett termék Tajvanról a Közösségbe irányuló teljes kivitelének mintegy 78 %-át képviselték.

(24) Azokat az exportáló gyártókat, amelyek nem jelentkeztek az előzetesen megadott időszakban, úgy tekintették, hogy nem működnek együtt a vizsgálatban.

1.2. *A minta kiválasztása*

(25) Az alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésének megfelelően a kiválasztás azon a legnagyobb reprezentatív exportmennyiségen alapult, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható. Ezen az alapon öt tajvani exportáló gyártót választottak ki a mintavételhez. A kiválasztott társaságok a Közösségbe irányuló tajvani kivitelnek mintegy 47 %-át, a tajvani hazai eladásoknak mintegy 57 %-át képviselték. Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultáltak a tajvani hatóságokkal, és azok nem emeltek kifogást.

(26) A harminckét együttműködő exportáló gyártót, amelyeket végül nem tartottak meg a mintában, a tajvani hatóságok tájékoztatták arról, hogy az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban dömpingellenes vámot állapítanak meg a kivitelükre.

(27) Mind az öt, mintavételnek alávetett társaság részére kitöltendő kérdőíveket küldtek, és a megadott határidőn belül válaszoltak valamennyien.

1.3. *Egyedi vizsgálat*

(28) Két tajvani exportáló gyártó, amelyek nem tartoztak a mintába, egyéni dömpingkülönbözetet és vámszintet igényelt az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének és 17. cikke (3) bekezdésének alkalmazása céljából. A bevont országok és felek nagy számára, valamint az időkorlátokra tekintettel a Bizottság úgy határozott, hogy nem lehet a tajvani exportáló gyártó egyedi vizsgálatát lefolytatni, mert az túlzott terhet jelentene és akadályozná a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését. Meg kell jegyezni továbbá, hogy az egyedi vizsgálatot kérő exportáló gyártók egyike csak anyacsavart gyártott, amely, a fentiekben kifejtetteknek megfelelően, ideiglenesen ki lett zárva ezen eljárás hatálya alól.

2. **Közösségi gyártók mintavétele**

(29) Tekintettel a közösségi gyártók nagy számára, a kezdeményezésről szóló értesítésben mintavételt irányoztak elő, az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban. Ebből a célból a Bizottság felkérte a közösségi gyártókat, hogy szolgáltassanak információt a hasonló termék gyártása és eladása tekintetében.

(30) Nyolc közösségi gyártó jelentkezett és adta meg a kért információt az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésében megállapított határidőn belül. Az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság a mintavételhez kiválasztott négy társaságot két tagállamból, hármat Olaszországból, egyet Németországból, mivel ezek képviselték a közösségi termelés legnagyobb reprezentatív mennyiségét (mintegy 50 %), amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható volt. Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultáltak a közösségi gyártók társulásával, és az nem emelt kifogást. Ezenkívül felkérték a megmaradt négy gyártót, amelyek székhelye Belgiumban, Németországban, Olaszországban és az Egyesült Királyságban volt, hogy adjanak meg bizonyos általános adatokat a kár elemzéséhez. Valamennyi, a mintavételnek alávetett közösségi gyártó, valamint két további közösségi gyártó együttműködött, és visszaküldte a kérdőívekre adott válaszokat a határidőn belül. A mintavételnek alá nem vetett két együttműködő társaság egyike azonban kizárólag bizonyos különleges anyacsavarokat gyártott, amelyek ideiglenesen ki lettek zárva a vizsgálat hatálya alól, ezért ezt a társaságot a továbbiakban nem vették figyelembe az ideiglenes megállapításokhoz.

3. **Importőrök mintavétele**

(31) Tekintettel az importőrök nagy számára a Közösségben, a kezdeményezésről szóló értesítésben mintavételt irányoztak elő, az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban. Ebből a célból a Bizottság felkérte az importőröket, hogy szolgáltassanak információt az érintett termék behozatala és eladása tekintetében.

(32) A kapott információk alapján a Bizottság a mintavételhez kiválasztott öt importőrt négy tagállamból, kettőt Németországból, egyet Olaszországból, egyet Svédországból, egyet pedig az Egyesült Királyságból. Az importőrök két ismert társulásával konzultáltak. Ezek az importőrök képviselték a Közösségben az ismert importőrök legnagyobb reprezentatív eladási mennyiségét (mintegy 37 %), amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható volt. Négy importőr együttműködött, és elküldte a kérdőívek válaszait. A svéd importőr nem működött együtt a továbbiakban, és csak két importőr adott olyan teljes választ, amely valamennyi kért információt tartalmazta.

D. **DÖMPING**

1. **Piacgazdasági elbánás (PGE)**

(33) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontjának megfelelően a KNK-ból és Vietnamból származó behozatalt érintő dömpingellenes vizsgálatok során rendes értéket kell meghatározni az említett cikk (1)–(6) bekezdésével összhangban azon gyártók számára, amelyekről megállapították, hogy eleget tesznek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelményeknek, azaz ahol igazolódik, hogy a piacgazdasági feltételek érvényesülnek a hasonló termékek gyártása és értékesítése tekintetében. Röviden, és pusztán a hivatkozás megkönnyítése érdekében a követelményeket összefoglalóan a következőképpen határozzák meg:

1. az üzleti döntések és a költségek a piaci körülményekhez igazodnak, jelentősebb állami beavatkozás nélkül;

2. a számviteli nyilvántartásokat független eljárás során auditálják, összhangban a nemzetközi számviteli standardokkal (IAS), és minden célra alkalmazzák;

3. a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből eredő jelentős zavarok nem jelennek meg;

4. a csődjogi és a tulajdonjog szabályok stabilitást és jogbiztonságot biztosítanak;

5. a valutaátváltás piaci árfolyamon történik.

(34) Két kínai és egy vietnami gyártó kérte a PGE-t az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja szerint, és válaszolt a PGE igénylésére vonatkozó, exportáló gyártóknak szóló űrlapra a megadott határidőn belül.

(35) Egy kínai gyártó a működés megkezdésének fázisában volt, és nem rendelkezett sem auditált, sem másféle pénzügyi elszámolással. A Bizottság megítélése szerint az ilyen elszámolás hiánya akadályozza az arról való döntést, hogy a 2. és a 3. követelmény teljesül-e. Következésképpen az a döntés született, hogy a társaság nem tesz eleget a PGE-ra vonatkozó követelményeknek. A társaságot megfelelően tájékoztatták, és az nem emelt kifogást.

(36) A másik kínai exportáló gyártó tekintetében a Bizottság felkutatott minden szükségesnek ítélt információt, és a PGE-re vonatkozó igénylésben benyújtott valamennyi információt ellenőrizte a szóban forgó társaság létesítményeiben.

(37) Az ellenőrzés során kiderült, hogy a társaság nem rendelkezett áttekinthető, az IAS-szel összhangban előkészített és auditált alapvető számviteli nyilvántartási rendszerrel. Habár az elszámolást független külső ellenőrök auditálták, számos probléma és ellentmondás megmaradt. A vizsgálat alatt a társaság az elszámolások eltérő változatait nyújtotta be, amelyek mindegyike lényeges hibákat tartalmazott, mint az egymást követő üzleti évek záró és nyitó mérlegei, amelyek nem voltak összhangban (IAS1), vagy az elszámolási elvek állítólagos változásai, amelyeket nem indokoltak meg megfelelően az elszámolások egyik közzétételében sem. (IAS 8). Lehetetlen volt összeegyeztetni más társasági nyilvántartásokkal olyan fontos számadatokat, mint az eladási forgalom. Továbbá a társaság jelentős hasznot jelentett olyankor, amikor valójában úgy tűnt, hogy jelentős veszteségek érik, és a bemutatott elszámolások nem tartalmaztak valódi konszolidált forgalmi adatokat a teljes működésére vonatkozóan. Az ellenőrök jelentései teljes mértékben elhallgatták a fentiekben kifejtett valamennyi problémát.

A fentiekre tekintettel a 2. követelmény nem teljesült. Következésképpen úgy határoztak, hogy a társaság nem felelt meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek.

(38) A vietnami gyártó tekintetében a Bizottság felkutatott minden szükségesnek ítélt információt.

(39) Ami az 1. követelményt illeti, úgy határoztak, hogy az nem teljesült. Különösen azt állapították meg, hogy a kivitelre és a hazai eladásokra bizonyos mennyiségi korlátozások vonatkoztak. Ez a korlátozás megvolt az üzleti befektetési engedélyben, az engedély kibocsátása iránti kérvényben és a társaság alapszabályában is. Végezetül a földbérlet szabályaira vonatkozó ügyekben hozott valamennyi döntést az állam egyértelműen meghatározta a társaság üzleti befektetési engedélyében. A társaság addig mentességet is élvez a földbérlet fizetése alól, amíg alapvető gyártási tervei befejeződnek, valamint kiegészítő mentességet élvez a földbérlet fizetése alól számos évre. E körülmények alapján megállapították, hogy a társaság nem bizonyította be, üzleti döntései és költségei a piaci viszonyokhoz igazodnak, jelentősebb állami beavatkozás nélkül.

(40) Ami a 2. követelményt illeti, úgy határoztak, hogy az nem teljesült, mert az IAS 1-gyel szemben a 2002-es mérleget nem tették megfelelő időben közzé, és nem auditálták megfelelően.

(41) Következésképpen úgy határoztak, hogy a társaság nem felelt meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek.

(42) Az érintett kínai és vietnami exportáló gyártók, valamint a közösségi gazdasági ágazat lehetőséget kaptak, hogy a fenti megállapításokkal kapcsolatban észrevételt tegyenek.

(43) Két exportáló gyártó vitatta a döntést, és azt bizonygatta, hogy meg kellett volna adni számukra a PGE-t.

(44) A kínai exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a követett elszámolási elvek összhangban voltak a kínai testületi elszámolási szabályokkal és gyakorlattal.

(45) E tekintetben megjegyzendő, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának feltételei szerint a Bizottság megvizsgálja, hogy a társaságok elszámolásainak előkészítése és auditálása az IAS-szel összhangban történt-e. A kínai standardoknak való megfelelés vagy meg nem felelés nem döntő a PGE-minősítés összefüggésében. Továbbá az ellenőrzés megállapításai vagy nem felelnek meg az alapvető számviteli elveknek vagy jelentős számviteli változásokat okoznak, amelyeket dokumentálni és pontosan indokolni kell.

(46) A fentiek ellenére megjegyzendő, hogy az üzleti vállalkozások kínai elszámolási rendszerének 155. cikke megköveteli a társaságoktól, hogy a mérleghez fűzzenek teljes és részletes megjegyzéseket. Amennyiben a társaság elszámolásában hiányzik bármely jelentőségteljes megjegyzés vagy magyarázat, nyilvánvalóvá válik, hogy az ellenőrzés nem csak az IAS-t sértette, de a kínai standardoknak sem felelt meg.

(47) Következésképpen úgy határoztak, hogy a kínai exportáló gyártó észrevételei nem indokoltak, és nem lehet a PGE-t megadni.

(48) A vietnami exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a kivitel/hazai eladások üzleti befektetési engedélyből kitűnő aránya nem kötelező, és csak azt a különleges adóösztönzést tükrözi, amelyet a vietnami kormány vezetett be a befektetések előmozdítása érdekében. Ennélfogva állami hatóság nem írja elő, hogy a társaság mennyit adhat el exportra és mennyi a hazai piacon.

(49) E tekintetben megjegyzendő, hogy nincs közvetlen összefüggés az engedélyek kibocsátására és az adó- és pénzügyi kérdésekre vonatkozó rendelkezések között. Továbbá az üzleti befektetési engedély maga nem tartalmazott arra való utalást, hogy a kiviteli eladási hányadot pusztán adózási célból állapították volna meg.

(50) A földbérlet tekintetében a társaság úgy vélte, hogy a Vietnamban követett földbérleti eljárás nem ellenkezett a piacgazdasági elvekkel, és a földbérleti szabályok vonatkozásában valamennyi külön rendelkezés pusztán ösztönzés volt, amelyet a külföldi befektetők csábítására használt fel a vietnami kormány. Az exportáló gyártó azt állította, hogy a bérlet összege maga egyfajta „adó" volt, és egy olyan másik társaságtól vásárolta a földet, amely annak eredeti tulajdonosa volt.

(51) Megjegyzendő, hogy Vietnamban nincs szabad földpiac. Egy, a társaság által benyújtott irányítási ismertető szerint a föld árát az állam határozza meg. A föld „eredeti tulajdonostól" való megvásárlását érintő érvet illetően a kifejezés inkább félrevezető, mivel Vietnamban nincs földmagántulajdon. Valójában a társaság egy, a földhasználati jogért az előző bérlőnek fizetett kompenzációt említett, amelyet az állam egyoldalúan határozott meg. Továbbá nem nyújtottak be olyan bizonyítékot, amely alátámaszthatta volna azt az állítást, hogy a földbérlet egyfajta „adó". Mindenesetre, ahogy az a (39) preambulumbekezdésből kitűnik, a társaság több évig nem fizet földbérletet.

(52) A 2. követelmény tekintetében a társaság azzal érvelt, hogy az ellenőrök észlelték, hogy a 2002. évi mérleg később lett közzétéve, mint azt az IAS előírja, de engedélyt kapott a pénzügyminisztériumtól, hogy figyelmen kívül hagyja ezt az eltérést.

(53) Megjegyzendő, hogy az ellenőri jelentés nem erősítette meg ezt az állítást. Ezzel ellentétben az ellenőrök kijelentették, hogy az ellenőrzés az IAS-szel összhangban fejeződött be, és nem tartalmazott az elszámolásra vonatkozó fenntartást vagy magyarázatot megjegyzés formájában arról, hogy a társaság miért tért el az IAS egyértelműen meghatározott gyakorlatától. Továbbá az a tény, hogy egy, a pénzügyminisztérium által kiadott irat állítólag megváltoztathat vagy enyhíthet egy világosan megállapított jogi szabályozást, azt bizonyítja, hogy az IAS-t nem alkalmazták a gyakorlatban megfelelően.

(54) Következésképpen úgy határoztak, hogy az 1. és a 2. követelmény nem teljesült, és ezért nem lehet a PGE-t megadni.

2. **Egyéni elbánás (EE)**

(55) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja szerint az említett cikk hatálya alá tartozó országok vonatkozásában országos vám jön létre adott esetben, kivéve azokat az eseteket, amikor a társaságok képesek bizonyítani, hogy az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott valamennyi követelményt teljesítették.

(56) Ami a KNK-t illeti, a PGE-t kérő mindkét együttműködő exportáló gyártó, arra az esetre, ha a PGE-t nem adják meg neki, az EE-t is kérte.

(57) A rendelkezésre álló információk alapján úgy találták, hogy a két társaság megfelel az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott valamennyi, az EE-re vonatkozó követelménynek.

(58) Ezért az a döntés született, hogy a következő KNK-beli exportáló gyártóknak megadják az EE-t:

— Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City,

— Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd., Zhejiang.

(59) Ami Vietnamot illeti, a PGE-t kérő exportáló gyártó, arra az esetre, ha a PGE-t nem adják meg neki, az EE-t is kérte.

(60) A rendelkezésre álló információk alapján úgy találták, hogy ez a társaság nem felel meg az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott valamennyi, az EE-re vonatkozó követelménynek.

Megállapították különösen, ahogy az a PGE elemzése alapján feljebb ki lett fejtve, hogy a kiviteli eladási mennyiségekről nem a társaság döntött szabadon, hanem az állam határozta meg azokat a társaság működési engedélyében. Ezért arra a megállapításra jutottak, hogy a társaság nem felelt meg az EE megadására vonatkozó követelményeknek.

(61) Két másik vietnami exportáló gyártó szintén kérte az EE-t a megadott határidőn belül. Egyikük azonban nem adott teljes választ a kérdőívre, a másik pedig nem is nyújtott be választ a kérdőívre.

A két társaság nem adta meg a kért információkat, sem egyéb magyarázatot. Következésképpen a Bizottság úgy döntött, hogy ezek a társaságok nem bizonyították, hogy teljesítették az EE megadására vonatkozó követelményeket.

3. **Rendes érték**

3.1. *Analóg ország*

(62) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megfelelően az átalakulóban lévő gazdaságokban az olyan exportáló gyártók számára, akiknek nem adták meg a PGE-t, a rendes értéket egy analóg országban tapasztalható ár vagy megállapított érték alapulvételével kell meghatározni.

(63) A kezdeményezésről szóló értesítésben Indiát javasolták megfelelő analóg országnak a KNK és Vietnam tekintetében a rendes érték megállapítása céljából. A Bizottság valamennyi érdekelt felet felkérte, hogy tegyen észrevételt ehhez.

Több érdekelt fél is benyújtott észrevételt, és analóg országnak javasolták Tajvant, Thaiföldet, a Koreai Köztársaságot vagy Olaszországot. A Bizottság felvette a kapcsolatot az ismert társaságokkal Indiában, amelyet eredetileg megfelelő analóg országnak javasoltak. A kérdőívekre azonban nem érkezett válasz, és jelentős észrevételt sem kaptak az indiai gyártóktól. A Koreai Köztársaságot és Olaszországot illetően az azokat javasoló felek nem nyújtottak egyedi információkat. Ezért ezeket a továbbiakban nem vették figyelembe, mint alternatív analóg országokat.

Thaifölddel kapcsolatban megjegyzendő, hogy a vizsgálat folyamán nyilvánvalóvá vált az együttműködő gyártók vonatkozásában, hogy a rendes kereskedelmi forgalomban nem volt hazai eladás Thaiföldön, ezért analóg országként nem lehetett figyelembe venni.

A világszerte az érintett termék egyik legnagyobb gyártójának számító Tajvanra vonatkozóan azonban megállapították, hogy reprezentatív hazai piaccal rendelkezik, ahol a széles termékpaletta és a beszállítók nagy száma biztosítja a verseny megfelelő szintjét. A vizsgálat során kiderült, hogy négy együttműködő, mintavételnek alávetett tajvani exportáló gyártó jelentős hazai eladásokat hajtott végre a rendes kereskedelmi forgalomban.

(64) A fentiekre tekintettel úgy határoztak, hogy Tajvan az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjával összhangban megfelelő analóg ország.

3.2. *A rendes érték megállapításánál alkalmazott módszer*

3.2.1. Globális reprezentáltság

(65) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először azt vizsgálta mindegyik exportáló országban, hogy az érintett termék független fogyasztók számára történő hazai eladásai reprezentatívak-e, azaz az ilyen eladások teljes mennyisége eléri vagy meghaladja-e a Közösségbe irányuló hasonló exporteladások teljes mennyiségének 5 %-át.

3.2.2. Terméktípusok összehasonlíthatósága

(66) Ezt követően a Bizottság azonosította az általános reprezentatív hazai eladásokkal rendelkező társaságok által a hazai piacon eladott azon terméktípusokat, amelyek megegyeztek vagy közvetlenül összehasonlíthatóak voltak a közösségi exportra eladott típusokkal. A következő követelményeket használták fel: KN-kód, a felhasznált nyersanyag típusa, DIN-szám (az a kódszám, amely alapján a terméket besorolják a DIN-nómenklatúrába), átmérő milliméterben, hossz milliméterben.

3.2.3. Terméktípus-specifikus reprezentáltság

(67) Egy terméktípus hazai eladásait akkor tekintették megfelelően reprezentáltnak, ha annak a vizsgálati időszak folyamán a hazai piacon független fogyasztók számára eladott terméktípusnak a mennyisége legalább 5 %-át reprezentálta a közösségi exportra eladott hasonló terméktípus teljes mennyiségének.

3.2.4. A rendes kereskedelmi forgalom tesztje

(68) A Bizottság ezt követően megvizsgálta, hogy az egyes exportáló országok egyes társaságainak a hazai eladásai a rendes kereskedelmi forgalom keretén belülinek tekinthetők-e az alaprendelet 2. cikke (4) bekezdésének megfelelően.

(69) Ez úgy történt, hogy meghatározták a független fogyasztók számára történt hazai eladások arányát minden egyes exportált terméktípusra, amelyet a vizsgálati időszak folyamán veszteségesen adtak el a hazai piacon:

a) Azon terméktípusok esetében, ahol a hazai piacon az eladások mennyiségének több mint 80 %-a nem az egységnyi költség alatt történt, és ahol az eladási ár súlyozott átlaga nem volt kevesebb, mint a termelési költség súlyozott átlaga, a rendes értéket terméktípusonként az adott típus valamennyi hazai eladási árának súlyozott átlagaként állapították meg.

b) Azon terméktípusok esetében, ahol a hazai piacon az eladások mennyiségének legalább 10 %-a, de legfeljebb 80 %-a nem az egységnyi költség alatt történt, a rendes értéket terméktípusonként az adott típus kizárólag azon hazai eladási árainak súlyozott átlagaként állapították meg, amelyekről megállapították, hogy legalább egységnyi költségen történtek.

c) Azon terméktípusok esetében, ahol a hazai piacon az eladások mennyiségének kevesebb mint 10 %-a nem az egységnyi költség alatt történt, úgy vélték, hogy az érintett terméktípust nem a rendes kereskedelmi forgalom keretében adták el, és ezért rendes értéket állapítottak meg.

3.2.5. A tényleges hazai áron alapuló rendes érték

(70) Azon típusok tekintetében, amelyeket vizsgált társaságok adtak el közösségi exportra, és amelyek a fenti 3.2.3. szakaszban és a 3.2.4. szakasz a) és b) pontjában meghatározott követelményeknek eleget tesznek, a rendes értéket a megfelelő terméktípusért a vizsgálati időszakban az érintett vizsgált ország hazai piacán a független fogyasztó által ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár alapján állapították meg, ahogy azt az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdése meghatározza.

3.2.6. A megállapított értéken alapuló rendes érték

(71) A fenti 3.2.4. szakasz c) pontja alá tartozó terméktípusok, valamint a vizsgált országok hazai piacán az exportáló gyártó által a fenti 3.2.3. szakaszban említetteknek megfelelően reprezentatív mennyiségben nem eladott terméktípusok tekintetében rendes értéket kellett megállapítani.

Annak érdekében, hogy az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének megfelelően megállapítsák a rendes értéket, a VI folyamán a rendes kereskedelmi forgalomban a hasonló termék hazai eladásai során az együttműködő érintett exportáló gyártónál felmerült eladási, általános és adminisztratív költségeket (SGA) és a jelentkező hasznot összeadták a VI alatt jelentkező általános gyártási költségekkel. Szükség esetén a bejelentett gyártási költségeket és SGA-költségeket helyesbítették, mielőtt felhasználták a rendes kereskedelmi forgalom tesztjében és a rendes érték megállapításában.

Azokban a vizsgálat alatt álló országokban, ahol nem voltak olyan exportáló gyártók, akik a VI folyamán a rendes kereskedelmi forgalomban a hasonló termék vagy ugyanazon általános termékkategória tekintetében hazai eladásokat hajtottak volna végre, a rendes értéket az érintett exportáló gyártó – szükség esetén megfelelően helyesbített – gyártási költségeinek felhasználásával állapították meg. Ideiglenesen célszerűnek tartották, hogy ehhez a gyártási költséghez hozzáadják azokat a súlyozott átlagú SGA-költségeket és azt a hasznot, amelyek a VI alatt a hasonló termék hazai eladása során négy együttműködő, mintavételnek alávetett tajvani exportáló gyártónál jelentkeztek, az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdése c) pontjának megfelelően.

3.2.7. Átalakulóban lévő gazdaságok

(72) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megfelelően a KNK és Vietnam számára a rendes értéket az analóg országbeli gyártóktól kapott ellenőrzött információk alapján állapították meg, azaz a hasonló termékért a tajvani hazai piacon fizetett vagy fizetendő árak alapján, ha ezekről megállapították, hogy a rendes kereskedelmi forgalom keretein belül valósultak meg, vagy megállapított rendes érték alapján, ha a rendes kereskedelmi forgalom keretében a hasonló terméktípus tekintetében nem állapítottak meg hazai eladást.

Mindezek eredményeként a rendes értéket a nem kapcsolt fogyasztók számára a hazai eladások árának súlyozott átlagaként állapították meg, vagy a négy együttműködő, mintavételnek alávetett tajvani gyártó által típusonként megállapított értékként.

3.3. *A rendes érték meghatározása*

a) Kínai Népköztársaság

(73) Mivel nem kapta meg a PGE-t, a rendes értéket a KNK számára a fenti (72) preambulumbekezdésben meghatározottak szerint állapították meg.

b) Indonézia

(74) Az egyetlen indonéziai együttműködő exportáló gyártó tekintetében megállapították, hogy a hasonló termék vonatkozásában nincs hazai eladás. Ezért a rendes értéket a fenti (71) preambulumbekezdésben meghatározott rendelkezésekkel összhangban kellett megállapítani.

(75) Megjegyzendő, hogy egy másik indonéziai exportáló gyártó kezdetben válaszolt a Bizottság által kiküldött kérdőívre, de később befejezte üzleti tevékenységeit, ezzel lehetetlenné téve a kérdőívre adott válaszainak ellenőrzését. Ezért úgy határoztak, hogy ez a társaság nem működött együtt tovább a vizsgálattal. A társaságot és az indonéz hatóságokat megfelelően tájékoztatták, és azok nem tettek észrevételeket a fejleményekre vonatkozóan.

c) Malajzia

(76) A két együttműködő malajziai exportáló gyártó tekintetében, amelyek szabadkereskedelmi övezeteken alapultak, megállapították, hogy a hasonló termék hazainak mondott eladások főképpen a szabadkereskedelmi övezetekbe vagy vámszabad raktárakba valósultak meg, azaz egyéb független felek exportra történő eladásaival.

Következésképpen az a döntés született, hogy ezen exportáló gyártók tekintetében a vizsgálati időszak során nem volt reprezentatív hazai eladás, és ezért a rendes értéket a fenti (71) preambulumbekezdésben meghatározott rendelkezésekkel összhangban kellett megállapítani.

d) Tajvan

(77) Négy exportáló gyártó tekintetében a rendes értéket a fenti (65)–(71) preambulumbekezdésben meghatározott módszerrel összhangban állapították meg.

(78) A vizsgálat folyamán megállapították, hogy ebből a négy együttműködő exportáló gyártóból kettő kapcsolt volt. Ezek a társaságok a hasonló terméket a hazai piacon egy kapcsolt értékesítő társaságon keresztül vagy közvetlenül adták el a nem kapcsolt fogyasztóknak. Megjegyzendő, hogy az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése alapján, ha terméktípusokat egy kapcsolt értékesítő társaságnak adják el, ezek az eladások nem tekinthetők a rendes kereskedelmi forgalom keretén belülinek. Ebből az okból, és a rendes érték megállapítása érdekében a két társaságot jóval a helyszíni ellenőrzés előtt felkérték, hogy adják meg a kapcsolt viszonteladó társaság által az első független fogyasztóval szemben elszámolt árakat. A helyszínen megállapították, hogy a két együttműködő gyártó nem adhatta meg ezt az információt. A viszonteladó társaság az érintett terméket különböző forrásokból szerezte be, beleértve a két exportáló gyártót is, és végfelhasználók, kiskereskedők és forgalmazók számára adta el. A viszonteladó társaság azonban nem volt abban a helyzetben, hogy számviteli nyilvántartása alapján bemutassa, mely termékeket vásárolta a két együttműködő gyártótól, és ebből következően nem tudta megadni e termékek vonatkozásában a független fogyasztók számára történő viszonteladás árát sem.

A fentiek alapján a Bizottság ideiglenesen úgy határozott, hogy az érintett termékeknek a hazai piacon kapcsolt viszonteladó társaságon keresztül történő eladásait nem veszi figyelembe a rendes érték megállapításánál, mivel a megmaradó hazai értékesítés még reprezentatívnak tekinthető.

(79) Az ötödik, mintavételnek alávetett tajvani exportáló gyártó tekintetében megállapították, hogy nincs a hasonló terméknek hazai eladása. Ezért a rendes értéket a fenti (71) preambulumbekezdésben meghatározottak szerint állapították meg. A vizsgálat folyamán azonban súlyos ellentmondásokat találtak a benyújtott információkban. Egyrészt a társaság nem sorolta be az érintett termék különböző típusait a Bizottság által megadott világos leírásnak megfelelően, és ezért jelentős számú termék esetében nem lehetett összehasonlítást végezni egyéb tajvani gyártók hazai eladásaival. Másrészt a helyszíni ellenőrzés során lehetetlen volt összeegyeztetni az érintett terméknek a kérdőívre adott válaszban megjelölt gyártási költségét a kérdőívre adott válasz Haszon és veszteség című táblázatában szereplő eladott áruk költségeivel vagy a társaság bármely számviteli nyilvántartásával. Nem lehetett tehát kapcsolatot létesíteni a nyersanyag beszerzése és jelentett gyártási költségek között az egyes terméktípusok vonatkozásában. Az ellenőrző látogatást követően a társaság új gyártási költséget adott meg, amelyet az ellenőrzött információkkal nem lehetett alátámasztani.

Az előbbiekben kifejtett fejlemények következtében és az alaprendelet 18. cikkének megfelelően a társaságot tájékoztatták arról, hogy egyes információkat nem lehet felhasználni a dömping megállapításához, és hogy részben a rendelkezésre álló információk alapján tesznek ideiglenes megállapításokat. Következésképpen a megállapított rendes érték meghatározása érdekében a Bizottság azon exportált terméktípusok tekintetében, amelyeket egyértelműen azonosítani lehetett a rendelkezésre álló leírás alapján, a kiigazított gyártási költséget alkalmazott. Ehhez a gyártási költséghez hozzáadták a másik négy együttműködő tajvani exportáló gyártó hazai eladásai során jelentkező súlyozott átlagú SGA-költségeket és hasznot.

e) Thaiföld

(80) A négy együttműködő thaiföldi exportáló gyártó tekintetében megállapították, hogy a hasonló termék vonatkozásában a rendes kereskedelmi forgalom keretében nem volt reprezentatív hazai eladás. Ezért a rendes értéket a fenti (71) preambulumbekezdésben meghatározott rendelkezésekkel összhangban kellett megállapítani.

f) V i e t n a m

(81) Mivel egy vietnami exportáló gyártó sem kapta meg a PGE-t, a rendes értéket Vietnam számára a fenti (72) preambulumbekezdésben meghatározottak szerint állapították meg.

4. **Exportár**

a) *Kínai Népköztársaság*

(82) Az EE-t megkapó két együttműködő exportáló gyártó kivitele közvetlenül a független fogyasztókhoz irányult a Közösségben. Az exportárak ezért az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapultak, az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

b) *Indonézia*

(83) Az egyetlen együttműködő exportáló gyártó kivitele közvetlenül a független fogyasztókhoz irányult a Közösségben. Az exportár ezért az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapult, az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

c) *Malajzia*

(84) Egy exportáló gyártó tekintetében, amelynek közösségi export eladásai közvetlenül a független fogyasztókhoz irányultak, az exportárat az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árak alapján állapították meg, az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

(85) A másik malajziai exportáló gyártó az érintett termék exportját független fogyasztókhoz és egy kapcsolt félhez végezte a Közösségben. A korábbi exportőrök tekintetében az exportárat az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árak alapján állapították meg, az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban. A kapcsolt félhez irányuló export tekintetében az exportárat az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésével összhangban azon árak alapján állapították meg, amelyeken az importált termékek első viszonteladása történt egy független vevőhöz. E célból, annak érdekében, hogy megbízható exportárakat lehessen megállapítani, kiigazításokat hajtottak végre, figyelembe véve valamennyi költséget, beleértve a behozatal és a viszonteladás között keletkező vámokat és adókat, továbbá figyelembe véve a független együttműködő importőrnél rendszerint felhalmozódó hasznot.

d) *Tajvan*

(86) Az exportáló gyártók közösségi eladásai vagy közvetlenül irányultak független fogyasztókhoz, vagy tajvani székhelyű kereskedő társaságokon keresztül.

(87) Azokban az esetekben, amikor a közösségi exporteladások közvetlenül irányultak független vevőkhöz, az exportárakat az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árak alapján állapították meg, az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

(88) Azokban az esetekben, amikor a közösségi export eladások kereskedő társaságokon keresztül történtek, az exportárakat a termék azon árai alapján állapították meg, amelyeken az érintett gyártók eladták azt exportra a kereskedő társaságoknak, az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

(89) Egy exportáló gyártó, amely az érintett terméket szintén tajvani kereskedő társaságokon keresztül adta el, nem volt abban a helyzetben, hogy olyan, az alátámasztást szolgáló dokumentumokat nyújtson be, amelyekből kiderülhetne a kereskedőkön keresztül eladott termékeinek célállomása.

e) *Thaiföld*

(90) A négy együttműködő exportáló gyártó kivitele közvetlenül a független fogyasztókhoz irányult a Közösségben. Az exportár ezért az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapult, az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

f) *Vietnam*

(91) Ahogy az az EE elemzése során fentebb kifejtésre került, Vietnamban csak egy társaság működött együtt, de az nem kapta meg az EE-t. Ez a társaság továbbá egy, a vizsgálattal együttműködő tajvani kapcsolt társaság alvállalkozójaként működött. A tajvani társaság volt a nyersanyag tulajdonosa, és az exporteladásokkal kapcsolatos valamennyi feladatot ellátta. Nem tudta azonban elszámolásával bizonyítani, hogy a független fogyasztókhoz irányuló, a vietnami alvállalkozó által a kérdőívre adott válaszban megjelölt exportár a Vietnamban gyártott, és a Közösségbe exportált termékekre vonatkozott. Ezért ezeket az árakat nem lehetett felhasználni a Vietnamból a Közösségbe irányuló export exportáraként. A társaságot megfelelően értesítették. Mivel egyéb forrás nem állt rendelkezésre, az exportárakat ideiglenesen az Eurostat valamennyi exportáló gyártóra vonatkozó import statisztikáira alapozták.

5. **Összehasonlítás**

(92) A rendes érték és az exportár összehasonlítását a gyári árak alapján végezték.

(93) A rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlításának biztosítása érdekében, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezők közötti különbségeket megfelelő kiigazítások formájában figyelembe vették. Valamennyi vizsgált exportáló gyártó számára megítélték az alkalmazható és indokolható engedményeket a fuvarozási, tengeri fuvarozási és biztosítási költségek, az anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek, a garanciális költségek és a jutalékok különbségeire.

6. **Dömpingkülönbözet**

6.1. *Általános módszerek*

(94) A 2. cikk (11) és (12) bekezdésének megfelelően a dömpingkülönbözet megállapítására a terméktípusonkénti rendes érték súlyozott átlagának és a terméktípusonkénti exportár súlyozott átlagának összehasonlítása alapján került sor, a fenti megállapításoknak megfelelően.

(95) Az alaprendelet 17. cikkével összhangban jelentkező, de egyénileg nem vizsgált együttműködő exportáló gyártók tekintetében a dömpingkülönbözet megállapítására a mintában szereplő társaságok dömpingkülönbözeteinek súlyozott átlaga alapján került sor, az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének megfelelően.

(96) A Bizottság kérdőívére nem válaszoló, és egyéb módon sem jelentkező exportáló gyártók tekintetében a dömpingkülönbözet megállapítására a rendelkezésre álló tények alapján került sor, az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésével összhangban.

(97) A nem együttműködő exportáló gyártók dömpingkülönbözetének megállapítása érdekében először az együttműködés hiányának szintjét állapították meg. E célból összehasonlították az együttműködő exportáló gyártók által jelentett, a Közösségbe irányuló exportmennyiséget az Eurostat megfelelő import statisztikáival.

(98) Abban az esetben, ha az együttműködés hiányának szintje magas volt, azaz meghaladta a 20 %-ot, célszerűnek tartották, hogy a nem együttműködő exportáló gyártók számára a dömpingkülönbözetet az együttműködő exportáló gyártók vonatkozásában megállapított legmagasabb dömpingkülönbözetnél magasabb szinten állapítsák meg. Okkal hihető ugyanis, hogy az együttműködés hiányának magas szintje a vizsgált országok azon nem együttműködő exportáló gyártóitól ered, akik többnyire nagyobb mértékben éltek a dömpinggel, mint bármely együttműködő exportáló gyártó. Ezért ezekben az esetekben a dömpingkülönbözetet olyan szinten állapították meg, amely megfelel a legmagasabb dömpingkülönbözetű együttműködő exportáló gyártó legnagyobb mennyiségben eladott reprezentatív terméktípusa súlyozott átlagú dömpingkülönbözetének.

(99) Abban az esetben, ha az együttműködés szintje magas volt, célszerűnek tartották, hogy a nem együttműködő exportáló gyártók számára a dömpingkülönbözetet az érintett országbeli együttműködő exportáló gyártók vonatkozásában megállapított legmagasabb dömpingkülönbözet szintjén állapítsák meg, mivel nem volt miért azt feltételezni, hogy bármely nem együttműködő exportáló gyártó kisebb mértékben élt volna a dömpinggel.

(100) A Bizottság következetes gyakorlatává vált, hogy a dömpingkülönbözet meghatározása szempontjából egyetlen szervezetnek tekintse a kapcsolt exportáló gyártókat vagy az ugyanahhoz a csoporthoz tartozó exportáló gyártókat, és ezért ezek tekintetében egyetlen dömpingkülönbözetet állapítson meg. Ez különösen azért alakult így, mert az egyéni dömpingkülönbözetek kiszámítása a dömpingellenes intézkedések kijátszását ösztönözhetné, s így hatástalanná tenné azokat azáltal, hogy lehetővé tenné a kapcsolt exportáló gyártók számára közösségi exportjuknak a legalacsonyabb egyéni dömpingkülönbözettel rendelkező társaságon keresztül történő bonyolítását.

Ezzel a gyakorlattal összhangban az ugyanahhoz a csoporthoz tartozó két tajvani exportáló gyártót egyetlen szervezetnek tekintették, és egyetlen dömpingkülönbözetet rendeltek hozzájuk. Ezen exportáló gyártók tekintetében úgy határoztak, hogy először társaságonként számítják ki a dömpingkülönbözetet, és aztán megállapítják ezeknek a dömpingkülönbözeteknek a súlyozott átlagát, amelyet a csoporthoz mint egészhez rendelnek hozzá.

6.2. *Dömpingkülönbözet*

a) Kínai Népköztársaság

(101) A KNK-beli exportáló gyártók esetében az együttműködése hiánya jelentős volt (mintegy 85 %).

(102) A meg nem fizetett vámú, a CIF közösségi határparitáson számított importár százalékában kifejezett ideiglenes dömpingkülönbözetek a következők:

— Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City 21,5 %

— Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd., Zhejiang 12,2 %

— minden más társaság 27,4 %.

b) Indonézia

(103) Az indonéziai exportáló gyártók esetében az együttműködése hiánya jelentős volt (mintegy 60 %). A meg nem fizetett vámú, a CIF közösségi határparitáson számított importár százalékában kifejezett ideiglenes dömpingkülönbözetek a következők:

— PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam 9,8 %

— minden más társaság 24,6 %.

c) Malajzia

(104) A malajziai exportáló gyártók esetében az együttműködés 100 %-os volt. A két együttműködő exportáló gyártó (Tigges Stainless Steel Fasteners (M) Sdn. Bhd., Ipoh, Chemor és Tong Heer Fasteners Co. Sdn., Bhd, Penang) tekintetében nem állapítottak meg ideiglenes dömpingkülönbözetet, és ezért a Malajziából érkező behozatalra nem kell ideiglenes intézkedéseket kivetni. Amennyiben a vizsgálat további részében ezek a megállapítások megerősítést nyernek, Malajzia vonatkozásában az eljárás befejeződik.

d) Fülöp-szigetek

(105) A fenti (14) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően megállapították, hogy gyakorlatilag a teljes, a Fülöp-szigetekről a Közösségbe irányuló kivitel, úgy tűnik, anyacsavarból áll. Ezért ideiglenesen úgy határoztak, hogy az anyacsavarokat ki kell zárni a termékkörből, nem állapítottak meg dömpingkülönbözetet, és a Fülöp-szigetekről érkező behozatalra nem kell ideiglenes intézkedéseket kivetni.

e) Tajvan

(106) Egy mintavételnek alávetett tajvani exportáló gyártó tekintetében a dömpingkülönbözetet a rendelkezésre álló tények részleges felhasználásával állapították meg, az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésével összhangban. Ezért az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdésével összhangban a dömpingkülönbözetét nem vették figyelembe a mintavételnek alá nem vetett együttműködő exportáló gyártókra vonatkozó súlyozott átlagú dömpingkülönbözet megállapításánál.

(107) Két, mintavételnek alávetett exportáló gyártó kapcsolt társaság volt, ezért ezek tekintetében egyetlen dömpingkülönbözetet határoztak meg.

(108) A tajvani exportáló gyártók esetében az együttműködése hiánya jelentős volt (mintegy 22 %). A meg nem fizetett vámú, a CIF közösségi határparitáson számított importár százalékában kifejezett ideiglenes dömpingkülönbözetek a következők:

— Arrow Fasteners Co. Ltd., Taipei 15,2 %

— Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan 18,8 %

— Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung 16,1 %

— Tong Hwei Enterprise, Co. Ltd., Kaohsiung 16,1 %

— Yi Tai Shen Co. Ltd., Tainan 11,4 %

— a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók 15,8 %

— minden más társaság 23,6 %.

f) Thaiföld

(109) A thaiföldi exportáló gyártók esetében az együttműködés 100 %-os volt. A meg nem fizetett vámú, a CIF közösségi határparitáson számított importár százalékában kifejezett ideiglenes dömpingkülönbözetek a következők:

— A.B.P. Stainless Fasteners Co. Ltd., Ayutthaya 15,9 %

— Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samutsakorn 10,8 %

— Dura Fasteners Company Ltd., Samutprakarn 14,6 %

— Siam Screws (1994) Co. Ltd., Samutsakorn 11,0 %

— minden más társaság 15,9 %.

g) Vietnam

(110) A meg nem fizetett vámú, a CIF közösségi határparitáson számított importár százalékában kifejezett ideiglenes dömpingkülönbözet minden vietnami társaság esetében 7,7 %.

E. **KÁR**

1. **Közösségi termelés**

(111) A mintavétel keretében a vizsgálat megállapította, hogy a vizsgálati időszak folyamán hét közösségi gyártó gyártotta a hasonló terméket (lásd a (30) preambulumbekezdést). Közülük ketten azonban nem működtek együtt a továbbiakban a vizsgálattal. Továbbá a panasz szövegében számos egyéb, kisebb közösségi termelő is meg volt említve, amelyek szintén nem működnek együtt a vizsgálattal.

(112) Ezért a közösségi termelés mennyiségét az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában ideiglenesen úgy számították ki, hogy összeadták a mintavételből ismert hét gyártó termelését a panaszból ismert egyéb kis nem együttműködő gyártó termelésének mennyiségével.

2. **A közösségi gazdasági ágazat meghatározása**

(113) A (30) preambulumbekezdésben említett öt együttműködő gyártó a hasonló termék teljes közösségi termelésének 54 %-t reprezentálta. Az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének értelmében ezért ezek a társaságok alkották a közösségi gazdasági ágazatot, és a továbbiakban így kerülnek említésre. E társaságok közül a termelés legnagyobb reprezentatív mennyiségét képviselő négy esetében az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban mintavételre került sor. A továbbiakban ezek mintavételnek alávetett közösségi gyártókként kerülnek említésre.

(114) A mintavétel következtében megállapították a kár jelzőit, részben a közösségi gazdasági ágazat mint egész, részben pedig a mintavételnek alávetett gyártók számára. A piaci részesedés, a termelés, a kapacitás és a kapacitáskihasználás, az eladási mennyiség és érték, a növekedés, a készletek, a foglalkoztatottság és a termelékenység tekintetében a kár elemzése a közösségi gazdasági ágazat mint egész adatain alapul. Egyébként a mintavételnek alávetett közösségi gyártókra vonatkozó adatokat használták fel (ügyleti árak, befektetések, és a befektetések hozama, bérek, jövedelmezőség, pénzforgalom és tőkeemelési képesség).

3. **A közösségi piac helyzetének elemzése**

3.1. *Bevezetés*

(115) A 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 és 7318 15 70 KN-kódokra vonatkozó Eurostat-statisztikákat a közösségi gazdasági ágazat által a kérdőívekre adott ellenőrzött válaszokkal együtt a mennyiségi és ártrendek értékeléséhez használták fel. Emlékeztetni kell arra, hogy ezen az ideiglenes szinten az anyacsavarokat nem tekintik a termékkör részének. Ezért az erre a tételre (7318 16 30 KN-kód) vonatkozó adatokat nem vonták be ebbe az elemzésbe.

(116) A közösségi gazdasági ágazat adatait az együttműködő közösségi gyártóknak a kérdőívre adott, ellenőrzött válaszaiból nyerték.

(117) 1997 szeptemberétől 2003 februárjáig dömpingellenes intézkedések voltak érvényben a RAK KNK-ból, Indiából, Malajziából, a Koreai Köztársaságból, Tajvanból és Thaiföldről érkező behozatala tekintetében ([1]).

3.2. *Közösségi fogyasztás*

(118) Az érintett termék és a hasonló termék nyilvánvaló közösségi fogyasztásának megállapítása során a Bizottság összeadta:

— az érintett termék és a hasonló termék Közösségbe irányuló teljes importjának mennyiségét, az Eurostat adatainak megfelelően,

— a közösségi gazdasági ágazat által gyártott, a Közösségben eladott hasonló termék mennyiségét,

— valamint, a panaszban foglalt információk alapján, az egyéb ismert közösségi gyártó által a Közösségben eladott hasonló termék becsült mennyisége.

Az alábbi táblázatból kitűnik, hogy az érintett termék és a hasonló termék közösségi fogyasztása 24 %-kal növekedett a mérlegelt időszak folyamán.

Fogyasztás (kg)	2001	2002	2003	VI
Érintett termék és hasonló termék	63 907 918	70 113 833	75 854 601	79 427 756
Index	*100*	*110*	*119*	*124*

([1]) 393/98/EK tanácsi rendelet (HL L 50., 1998.2.20., 1. o.).

3.3. *Az érintett termék Közösségbe irányuló behozatala*

3.3.1. Összesítés

(119) A KNK-ból, Indonéziából, Tajvanból, Thaiföldről és Vietnamból (az érintett országokból) származó RAK dömpingelt behozatalát összesítve értékelték az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésével összhangban. Emlékeztetni kell arra, hogy a Malajziából érkező behozatal esetében nem állapították meg a dömpinget, a Fülöp-szigetekről érkező behozatal pedig csak anyacsavarokat érintett, amelyeket ideiglenesen kizártak ennek az eljárásnak a hatálya alól. Ezért ezeket a behozatalokat nem tekintették dömpingelt behozatalnak. Az egyes érintett országokból érkező behozatalra vonatkozóan megállapított dömpingkülönbözetek meghaladják az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott de minimis értéket, azaz az exportárak 2 %-át, és az egyes érintett országokból érkező behozatal mennyisége az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdésében megállapított 1 %-os piaci részesedési küszöb fölött van. Valamennyi érintett ország behozatalának átlagos importára folyamatosan csökkent a mérlegelt időszak alatt. Továbbá az érintett országokból importált RAK minden tekintetben hasonló volt, egymással kicserélhetőek, és hasonló értékesítési csatornákon keresztül, hasonló kereskedelmi körülmények között kerülnek a közösségi piacra, ily módon versenyeznek egymással, és a Közösségben gyártott RAK-kal. Ezért ideiglenesen úgy határoztak, hogy a behozatal hatásainak összesített értékelése célszerű.

3.3.2. Az érintett országokból érkező behozatal mennyisége, ára és piaci részesedése

Behozatal (kg)	2001	2002	2003	VI
Érintett termék	13 988 700	14 303 000	22 428 600	27 399 700
Index	*100*	*102*	*160*	*196*

(120) Az érintett termék behozatalának mennyisége jelentősen nőtt a mérlegelt időszak folyamán. A vizsgálati időszakban a behozatal 96 %-kal nagyobb volt, mint 2001-ben.

Átlagos importár/kg (EUR)	2001	2002	2003	VI
Érintett termék	3,53	2,90	2,50	2,41
Index	*100*	*82*	*71*	*68*

(121) Az érintett termék átlagos importára folyamatosan csökkent a mérlegelt időszak alatt. A vizsgálati időszakban az árszintek átfogóan 32 %-kal voltak alacsonyabbak, mint 2001-ben.

EK piaci részesedés	2001	2002	2003	VI
Érintett termék	21,9 %	20,4 %	29,6 %	34,5 %
Index	*100*	*93*	*135*	*158*

(122) Az érintett országok közösségi piacon való részesedése 2001-ről 2002-re 7 %-kal visszaesett. 2003-tól kezdődően azonban az érintett országok erőteljesen és gyors mértékben növelték tevékenységüket a közösségi piacon, ezzel összességében 58 %-kal növelve piaci részesedésüket a mérlegelt időszakban.

3.3.3. Áralákínálás

(123) Az áralákínálás meghatározása érdekében elemezték a vizsgálati időszakra vonatkozó áradatokat. Ebből a célból a közösségi gazdasági ágazat nem kapcsolt fogyasztóik számára történő eladásainak gyári alapú eladási árait összehasonlították az érintett országok exportáló gyártóinak az első független közösségi fogyasztó számára történő eladásai CIF behozatali alapú eladási áraival, mindkét esetben az árengedmények, a kedvezmények, a jutalékok és az adók levonását követően.

(124) A közösségi gazdasági ágazat eladási árait és az exportáló gyártók CIF importárait ugyanazon a kereskedelmi szinten, nevezetesen a Közösségen belüli kereskedők/forgalmazók szintjén, a súlyozott átlagárak alapján. Az összehasonlítás a RAK típusai és a felhasznált rozsdamentes acél alapján elkülönítve történt. A vizsgálati időszak folyamán az exportáló gyártók gyakorlatilag valamennyi közösségi értékesítése kereskedőkön/forgalmazókon keresztül történt.

(125) Az összehasonlítás eredményei, a közösségi gazdasági ágazat vizsgálati időszak alatti eladási árainak százalékában kifejezve jelentős áralákínálási különbséget jeleztek (59,2 %-ig). Ezek az áralákínálási különbségek az árak nyomás alatt tartására utalnak a közösségi piacon, amely az érintett országokból érkező behozatalból ered.

(126) Érintett országonként az alákínálási különbségek a következők voltak:

Ország	Alákínálási különbség
KNK	8,6 %-ról 59,2 %-ra
Indonézia	28 %-ról 31,9 %-ra
Tajvan	7 %-ról 38,9 %-ra
Thaiföld	13,1 %-ról 44,4 %-ra
Vietnam	28,2 %

3.4. *A közösségi ágazat gazdasági helyzete*

3.4.1. Termelés, kapacitás és kapacitáskihasználás

	2001	2002	2003	VI
Termelés (kg)	18 808 577	24 601 594	21 672 591	21 688 461
Index	*100*	*131*	*115*	*115*
Kapacitás (kg)	36 210 417	45 866 665	43 931 762	45 081 275
Index	*100*	*127*	*121*	*124*
Kapacitáskihasználás	51,9 %	53,6 %	49,3 %	48,1 %
Index	*100*	*103*	*95*	*93*

(127) A 2002. évi, a közösségi fogyasztás növekedését relatív értelemben felülmúló, 31 %-os kibocsátásnövekedést követően a közösségi gazdasági ágazat termelése hanyatlásnak indult, és 2003 óta szilárdan a 2001. évinél 15 %-kal magasabb szinten maradt. Megjegyzendő, hogy ez a növekedési szint elmarad a mérlegelt időszak közösségi fogyasztásának 24 %-os emelkedésétől.

(128) A közösségi gazdasági ágazat termelési kapacitása, ismét egy 2002. évi csúcsértékkel, 24 %-kal nőtt, visszatükrözve a mintavételnek alávetett közösségi gyártók befektetéseit.

(129) A közösségi gazdasági ágazat kapacitáskihasználásának aránya, a 2002. évi enyhe javulást követően csökkent, összességében 7 %-kal a mérlegelt időszakban.

3.4.2. Eladási mennyiség, eladási ár, piaci részesedés és növekedés

Hasonló termékek eladása a Közösségben	2001	2002	2003	VI
Mennyiség (kg)	20 691 876	25 326 440	23 362 418	22 115 591
Index	*100*	*122*	*113*	*107*
Átlagos eladási ár (EUR/kg)	2,83	2,47	2,67	2,99
Index	*100*	*87*	*94*	*106*
Piaci részesedés	32,4 %	36,1 %	30,8 %	27,8 %
Index	*100*	*112*	*95*	*86*

(130) A közösségi gazdasági ágazat eladási mennyisége 7 %-kal növekedett a mérlegelt időszakban. Meg kell azonban jegyezni, hogy a 2002. évi 22 %-os növekedést követően a közösségi gazdasági ágazat eladási mennyisége folyamatosan csökkent. Ez a növekedés továbbá jelentősen alacsonyabb a közösségi fogyasztásban tapasztalt 24 %-os növekedésnél, és messze elmarad a mérlegelt időszak során az érintett országokból érkező behozatal 96 %-os növekedésétől.

(131) A közösségi gazdasági ágazat átlagos eladási árai 6 %-kal emelkedtek a mérlegelt időszakban. A 2001 és 2002 közötti 13 %-os csökkenést követően az árak folyamatosan nőttek.

(132) A közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése 14 %-kal csökkent a mérlegelt időszakban. A 2001 és 2002 közötti 12 %-is növekedést követően a piaci részesedés folyamatosan csökkent. A VI alatti és a 2002. évi helyzet összehasonlítása már 26 %-os hanyatlást mutat ki. Egyidejűleg erőteljesen nőtt az érintett országokból érkező behozatal részesedése.

(133) Ahogy az az abszolút értelemben vett termelési és eladási mennyiségi tendenciákból látszik, a közösségi gazdasági ágazat a mérlegelt időszakban növekedésen, de 2002 óta ennek dacára hanyatláson ment át. Továbbá hanyatlott a piaci részesedés a mérlegelt időszak folyamán, és ez azt jelzi, hogy relatív értelemben, azaz a versenytársakkal összehasonlítva, a közösségi gazdasági ágazat nem nőtt.

3.4.3. Jövedelmezőség

	2001	2002	2003	VI
Jövedelmezőség a közösségi gazdasági ágazatban	2,0 %	– 2,7 %	– 0,7 %	4,3 %
Index	*100*	*– 134*	*– 37*	*214*

(134) A mérlegelt időszak folyamán a mintavételnek alávetett közösségi gyártók jövedelmezősége javult. A 2001. év alacsony haszna után a jövedelmezőség csökkent, és 2002-ben veszteséget termelő helyzetet eredményezett. 2002 és 2003 között javult a jövedelmezőség, de a közösségi gazdasági ágazat továbbra is veszteséges maradt. A mérlegelt időszak folyamán a Közösség 2003 és a VI között érte el a legjobb jövedelmezőségi eredményeket, és átlagosan 4,3 %-os haszonkulcsot mondhatott magáénak. Első ránézésre ez pozitívnak tűnhet, de további értékelést kíván a maga szűkebb kontextusában.

(135) A közösségi gyártók általában valójában még a VI során sem érték el azt a minimális, 5 %-os haszonkulcsot, amely dömping hiányában megfelelőnek és elérhetőnek tekinthető (lásd alább a (178) preambulumbekezdésben), és távol voltak attól a 9,1 %-os jövedelmezőségi szinttől, amelyet a közösségi gazdasági ágazat 1995-ben ért el [1], mielőtt a dömpingelt behozatal megjelent a piacon.

(136) Ezenkívül helyénvaló megfontolni, hogy a VI-ben ezt a javuló jövedelmezőséget i. a piaci részesedés csökkenése és ii. mindenekelőtt a fő költségtényező, azaz a rozsdamentes acél árának spekulatív növelése révén érték el. A rozsdamentes acél árában bekövetkezett emelkedés lehetővé tette a közösségi gazdasági ágazat számára, hogy magasabb árakat érjen el a hasonló termékre azzal, hogy a spekulatív áremelés előtt gyártott, aránylag olcsó rozsdamentes acél készleteit használta fel a gyártás során ideiglenesen. Amikor azonban a meglévő nyersanyagkészleteket elhasználták, ez a költségelőny megszűnt, és új acélt kellett beszerezni lényegesen magasabb árszinten. Továbbá az ilyen spekulatív időszak általában nem tartós, és a fogyasztók, az erős tárgyalási pozícióval rendelkező jelentős forgalmazók újra elkezdik leszorítani az árakat, amint az acél árának stagnálását vagy csökkenését észlelik. Következésképpen a növekvő jövedelmezőség lényegében a VI második szakaszában a közösségi gazdasági ágazat számára adódó, nagyon kedvező piaci körülményeknek köszönhető, és nem fenntartható jellegű.

3.4.4. Készletek

	2001	2002	2003	VI
Készletek (kg)	7 965 825	6 425 035	4 194 493	3 800 389
Index	*100*	*81*	*53*	*48*

(137) A közösségi gazdasági ágazat év végi készletszintje 52 %-kal erőteljesen csökkent a mérlegelt időszakban. Ez magyarázható i) a „kérésre" növelt termeléssel (ebben az esetben a készletek korlátozott jelentőségűvé válnak) és ii) a termelés 2002 óta való csökkenésével.

3.4.5. Befektetések, a befektetések hozama, pénzforgalom és tőkeemelési képesség

	2001	2002	2003	VI
Befektetések	1 595 223	1 977 279	2 776 586	1 039 989
Index	*100*	*124*	*174*	*65*
A befektetések hozama	8,6 %	– 11,1 %	– 3,0 %	19,3 %
Index	*100*	*– 129*	*– 34*	*224*
Pénzforgalom	7 170 700	– 979 445	3 178 050	4 602 063
Index	*100*	*– 14*	*44*	*64*

(138) 2001-től 2003-ig a mintavételnek alávetett közösségi gyártók folyamatosan növelték befektetéseiket, különösen az elavult gépek és felszerelések kicserélése miatt. A vizsgálati időszakban a befektetések 35 %-kal csökkentek a mérlegelt időszak kezdetéhez képest. Azonban ez a hanyatlás a VI-ben részben az előző évek jelentős befektetéseivel magyarázható. A hasonló termékek gyártása terén szükség van a befektetésekre a versenyképesség fenntartása és javítása, valamint a környezeti és biztonsági előírások javítása érdekében.

[1] HL L 243., 1997.9.5., 17. o., (69) preambulumbekezdés.

(139) A befektetések hozama javult a mérlegelt időszak folyamán. Ez i. megerősíti a vezetés által hozott befektetési döntések célszerűségét, és ii. tükrözi a mintavételnek alávetett közösségi gyártók VI alatti javuló jövedelmezőségi szintjét. Amint azonban a jövedelmezőségi elemzés szövegéből kiderül, a javuló jövedelmezőség nagyrészt egyedi, nem tartós körülményekkel magyarázható (az acélárak spekulációs alakítása a VI folyamán). Az a tény továbbá, hogy a közösségi gyártók egy része növekvő mértékben használt bérelt gépeket a termeléshez, megmagyarázza a befektetési hozamoknak a jövedelmezőség számaihoz képest jobb jelzőszámait.

(140) Habár a mintavételnek alávetett közösségi gyártóknak a hasonló termékek eladása által generált pénzforgalma javult 2002 óta, a mérlegelt időszak folyamán 36 %-kal csökkent.

(141) A mintavételnek alávetett közösségi gyártók számára nem jelentett jelentős nehézséget a tőkeemelés, ahogy ezt a mérlegelt időszak során a befektetési képességük igazolta.

3.4.6. Foglalkoztatottság, termelékenység és bérek

	2001	2002	2003	VI
Foglalkoztatottság	266	285	269	252
Index	*100*	*107*	*101*	*95*
Termelékenység (kg/munkavállaló)	70 643	86 463	80 427	86 159
Index	*100*	*122*	*114*	*122*
Munkaköltség EUR	7 429 616	8 347 464	8 266 487	7 870 657
Index	*100*	*112*	*111*	*106*
Munkaköltség EUR/alkalmazott	33 887	34 704	36 341	37 350
Index	*100*	*102*	*107*	*110*

(142) A közösségi gazdasági ágazat 2002-ben növelte a foglalkoztatottságot. Ezt követően azonban a foglalkoztatottság folyamatosan csökkent a mérlegelt időszakban, összességében 5 %-kal. Ez a negatív fejlemény 2002 óta találkozik a csökkentett termeléssel.

(143) A munkavállalónkénti termelés kilogrammjában kifejezett termelékenység 22 %-kal javult a mérlegelt időszakban, jelezve a versenyképesség fenntartásának és javításának elhatározását és az arra való képességet.

(144) A munkavállalónkénti bérek 10 %-kal emelkedtek a mérlegelt időszakban. Ez az emelés a javuló termelékenység jutalmazását és az infláció kompenzálását tükrözi az alkalmazottak díjazása tekintetében. Továbbá a munkaköltségek csökkentek abszolút értékben 2002 óta.

3.4.7. A dömping terjedelme és a korábbi dömpingből való talpra állás

(145) Különösen az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal mennyisége tekintetében a tapasztalt dömpingkülönbözetet nem lehet jelentéktelennek tekinteni.

(146) 2003 kezdetéig dömpingellenes intézkedések voltak érvényben az érintett termék KNK-ból, Indiából, Malajziából, a Koreai Köztársaságból, Tajvanból és Thaiföldről érkező behozatala tekintetében. A közösségi gazdasági ágazat azonban nem állt talpra teljes mértékben a korábbi dömpinget követően, különösen ezt mutatja a piaci részesedés, az eladási mennyiség és a foglalkoztatás alakulása. Különösen azt követően vált ez nyilvánvalóvá, hogy az előző dömpingellenes intézkedések megszűntek.

3.4.8. A kár meghatározása

(147) A mérlegelt időszak folyamán a közösségi gazdasági ágazat növelte termelését és az eladások mennyiségét, képes volt csökkenteni készleteit, és folyamatosan befektetéseket hajtott végre. Nem okozott számára nehézséget a tőkeemelés és a termelékenység javítása. A munkaköltségek abszolút értéke nőtt. A közösségi gazdasági ágazat képes volt továbbá növelni árait a VI-ben a jövedelmezőség és a befektetések hozamának javítása érdekében.

(148) Ezek a pozitív szempontok még értékelést igényelnek a maguk kontextusában. Magasabb árakat és jobb jövedelmezőséget értek el a közösségi gazdasági ágazat tekintetében a piaci részesedésben jelentkező jelentős, azaz a mérlegelt időszak során 14 %-os, 2002 óta pedig 26 %-os veszteség révén. Különösen az olcsó dömpingelt behozatal elérhetősége következtében a fogyasztók alternatív beszerzési források mellett döntöttek, és a közösségi gazdasági ágazat nem volt képes tartani a lépést.

(149) Továbbá, és összhangban a piaci részesedésre vonatkozó megállapításokkal, a mérlegelt időszakban a közösségi gazdasági ágazat termelésének növekedése (15 %) és eladási mennyiségének növekedése (7 %) nem tartotta a lépést a közösségi piacon tapasztalt fogyasztás jelentősen kedvezőbb alakulásával (24 %). A közösségi gazdasági ágazatban 5 %-kal visszaszorult a foglalkoztatottság, ami valójában magyarázatot ad a munkaköltségek csökkenésére. Ezenkívül a mintavételnek alávetett közösségi gyártók tekintetében a jövedelmezőségi helyzet összességében nem tekinthető kielégítőnek. A mérlegelt időszak legnagyobb részében határozottan kevés volt (veszteségek vagy nem megfelelő haszonkulcs). Habár a mintavételnek alávetett közösségi gyártók jövedelmezősége javult a VI-ben (4,3 %-os haszonkulcs), ez i. még elmarad attól az 5 %-os minimális kulcstól, amelynek elérése elvárható a közösségi gazdasági ágazattól a káros dömping hiányában, és ii. nagymértékben az emelkedő acélárak nem hosszú távú hatásainak tulajdonítható. A közösségi gazdasági ágazat negatív helyzete tükröződik továbbá a pénzforgalmi tendencia által rajzolt képben.

(150) Mindezek eredményeként a negatív tendenciák mutatói összességében többet nyomnak a latba, mint a pozitív tendenciák, és ideiglenesen eldöntötték, hogy a közösségi gazdasági ágazat jelentős kárt szenvedett az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének értelmében.

F. **OKOZATISÁG**

1. **Bevezetés**

(151) Az alaprendelet 3. cikke (6) bekezdésének és 3. cikke (7) bekezdésének megfelelően a Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett országokból származó érintett terméknek a dömpingelt behozatala okozott-e jelentős kárt a közösségi gazdasági ágazatnak. A dömpingelt behozataltól eltérő egyéb, a közösségi gazdasági ágazatot ugyanakkor károkozással fenyegető ismert tényezőket is megvizsgáltak, hogy biztosítsák, hogy az ilyen egyéb tényezők által okozott esetleges károk nem tulajdoníthatók a dömpingelt behozatalnak.

2. **A dömpingelt behozatal hatása**

(152) Az érintett országok 2003 óta erőteljesen javítottak piaci pozíciójukon. Világosan megfigyelhető, hogy piaci részesedésük 58 %-os növekedése a közösségi gazdasági ágazat tekintetében csökkenéssel járt együtt. Továbbá az érintett országokból érkező behozatal mennyisége (96 %-os növekedés) jóval erőteljesebben nőtt, mint a fogyasztás a közösségi piacon (24 %). Végül a dömpingellenes intézkedések megszűnését követő dömping formájában jelentkező tisztességtelen kereskedelem következményeként az érintett országok átlagos importára 2003 óta jelentősen alacsonyabb volt, mint a közösségi gazdasági ágazat árszintje, és ez az árakra nehezedő nyomáshoz vezetett.

Ezért ideiglenesen megállapították, hogy az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal jelentős negatív hatást gyakorolt a közösségi gazdasági ágazat helyzetére a mérlegelt időszak folyamán, különösen a piaci részesedésre és az eladások mennyiségére.

3. **Egyéb tényezők hatása**

3.1. *Egyéb harmadik országokból érkező behozatal*

Behozatal harmadik országokból	2001	2002	2003	VI
Mennyiség (1000 kg)				
Svájc	3 901	3 218	3 971	3 970
Index	*100*	*82*	*102*	*102*
Japán	2 825	2 600	3 062	1 612
Index	*100*	*92*	*108*	*57*
Malajzia	1 242	437	1 057	1 456
Index	*100*	*35*	*85*	*117*
India	35	21	701	1 148
Index	*100*	*61*	*2 021*	*3 307*
Norvégia	681	384	406	438
Index	*100*	*56*	*60*	*64*
Koreai Köztársaság	40	36	109	221
Index	*100*	*89*	*271*	*549*
Fülöp-szigetek	89	28	59	80
Index	*100*	*31*	*66*	*89*
A világ többi része	2 833	2 011	2 150	2 574
Index	*100*	*71*	*76*	*91*
Átlagos importár/kg (EUR)				
Svájc	10,48	11,47	9,82	9,90
Index	*100*	*109*	*94*	*94*
Japán	5,52	4,68	3,99	7,55
Index	*100*	*85*	*72*	*137*
Malajzia	3,20	3,15	2,62	2,70
Index	*100*	*98*	*82*	*84*
India	6,20	10,69	1,76	1,91
Index	*100*	*172*	*28*	*31*
Norvégia	2,33	1,61	2,36	2,89
Index	*100*	*100*	*100*	*100*
Koreai Köztársaság	5,04	5,61	2,65	2,72
Index	*100*	*111*	*53*	*54*
Fülöp-szigetek	3,38	4,06	3,45	3,47
Index	*100*	*120*	*102*	*103*
A világ többi része	11,70	12,37	10,23	8,34
Index	*100*	*106*	*87*	*71*

(153) A vizsgálat tárgyául szolgáló terméknek az érintett országoktól eltérő országokból történő behozatala összességében csökkent. Az ilyen egyéb behozatal piaci részesedése ténylegesen 20 %-kal esett vissza a mérlegelt időszak folyamán. Az említett egyéb országok átlagos importára jelentősen magasabb volt továbbá, mint az érintett országok árszintje.

(154) Az exportőrök azt állították, hogy az Indiából, a Koreai Köztársaságból és Norvégiából érkező behozatal minden olyan okozati kapcsolatot megszakít, ami a közösségi gazdasági ágazat által esetlegesen elszenvedett lényeges kár és az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal között fennállhat.

(155) A rendelkezésre álló tények alapján azonban a Koreai Köztársaságból (VI: 221 tonna, 2,72 EUR/kg átlagosan) és Norvégiából (VI: 438 tonna, 2,89 EUR/kg átlagosan) érkező behozatal egyike sem szolgálhat a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár magyarázatául kis mennyisége és árszintje miatt. Megjegyzendő továbbá, hogy a Norvégiából érkező behozatal a mérlegelt időszak folyamán 36 %-kal csökkent.

(156) India tekintetében ugyanakkor megfigyelhető, hogy 2003-tól kezdődően a behozatal tekintélyes mértékben nőtt (VI: 1 147,6 tonna) alacsony árak mellett (átlagosan 1,91 EUR/kg). Nem zárható ki, hogy a VI-ben az Indiából érkező behozatal bizonyos negatív hatást fejtett volna ki, különösen a közösségi gazdasági ágazat állapotára ható árlenyomás szempontjából. Mégis, az érintett országokból érkező importmennyiséghez (27 400 tonna átlagosan 2,41 EUR/kg áron) képest viszonylag csekély indiai importmennyiségre tekintettel úgy határoztak, hogy az indiai behozatal (piaci részesedése a VI-ben 1,4 %) hatása nem szakíthatta meg a dömpingelt behozatal és a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett lényeges kár okozati kapcsolatát. Az Indiából érkező behozatal önmagában nem szolgálhat magyarázatul sem a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett jelentékeny veszteségre a piaci részesedés terén, sem pedig a fogyasztás tekintetében jelentkező növekedéshez képest jóval kevésbé kedvező eladási növekedésre.

(157) Továbbá az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésének értelmében, két exportáló állításával ellentétben nem megkülönböztetés, hogy az Indiából érkező behozatal nem volt tárgya ennek a vizsgálatnak. Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a mérlegelt időszak folyamán az Indiából érkező behozatal a VI-ig elhanyagolható volt az alaprendelet 5. cikke (7) bekezdésének értelmében. A behozatal csak a VI folyamán nőtt, de akkor is viszonylag alacsony maradt (1,4 % piaci részesedés). Meg kell jegyezni továbbá, hogy a Bizottság e vizsgálat megkezdésekor nem rendelkezett *prima facie* bizonyítékkal arra vonatkozóan, hogy ez az Indiából érkező behozatal dömpingelt lenne.

(158) Mivel a Fülöp-szigetekről és Malajziából érkező behozatal most ki van zárva ebből a vizsgálatból, megfontolták továbbá, hogy az a behozatal megszakította-e a dömpingelt behozatal és a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett lényeges kár közötti okozati kapcsolatot. Az anyacsavaroknak a termékkörből való kizárását követően azonban az egyéb RAK Fülöp-szigetekről érkező behozatala egyértelműen elhanyagolható (a VI alatti piaci részesedés: 0,1 %), az árszintje pedig inkább magas volt (3,47 EUR/kg). Ezen az alapon jelentős káros hatást nem lehetett megállapítani. A Malajziából érkező behozatal is alacsonyabb volt a mennyiség tekintetében és átlagosan magasabb az ár tekintetében (VI: 1 456 tonna 2,70 EUR/kg ár mellett) az érintett országokból érkező behozatalhoz képest. A malajziai behozatal piaci részesedése 6 %-kal csökkent továbbá a mérlegelt időszak során. Következésképpen, habár a malajziai behozatal fejthetett volna ki negatív hatást a közösségi gazdasági ágazat állapotára, ideiglenes úgy határoztak, hogy ez nem olyan mértékű, hogy az érintett országokból érkező behozatal által okozott káros hatásokat semlegesítse.

(159) Ezért ideiglenesen úgy határoztak, hogy az érintett országoktól eltérő országokból érkező behozatal nem szakította meg a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett lényeges kár és az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal közötti okozati kapcsolatot.

3.2. *A fogyasztás alakulása a közösségi piacon*

(160) A vizsgálat tárgyát képező termék fogyasztása a közösségi piacon 24 %-kal nőtt a mérlegelt időszakban. Ezért a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett kár nem tulajdonítható az igények zsugorodásának a közösségi piacon.

3.3. *A közösségi gazdasági ágazat versenyképessége*

(161) A közösségi gazdasági ágazat fontos versenytárs a hasonló termékek tekintetében, ahogy azt piaci részesedése bizonyítja, és folyamatosan befektetéseket hajtott végre, hogy fenntartsa termelése korszerűségét. Valóban a munkavállalónként termelékenység 22 %-kal javult a mérlegelt időszak folyamán. Négy exportáló állításai ellenére a közösségi gazdasági ágazat e megnövekedett termelékenysége, amely egybeesik a befektetésekkel, azt mutatja, hogy a befektetési politika nem szolgálhat magyarázatul az elszenvedett lényeges károkra. Ezzel ellentétben, a megnövekedett termelékenység tekintetében a befektetések hozzájárultak a kár csökkentéséhez. Következésképpen nem találtak bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a versenyképesség hiánya megszakította volna az érintett országokból érkező behozatal és a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett kár közötti okozati kapcsolatot.

4. **Az okozatra vonatkozó következtetés**

(162) Ezért összességében ideiglenesen úgy határoztak, hogy az öt érintett országból érkező behozatal együttesen okozta a közösségi piacnak a lényeges kárt. Nem találtak egyéb olyan tényezőt, amely megszakította volna ezt az okozati kapcsolatot.

G. **KÖZÖSSÉGI ÉRDEK**

1. **Bevezetés**

(163) Megvizsgálták, hogy vannak-e olyan kényszerítő okok, amelyek arra a következtetésre vezetnének, hogy nem áll a Közösség érdekében ideiglenes intézkedéseket kivetni ebben az egyedi esetben. Ebből a célból és az alaprendelet 21. cikke (1) bekezdésének megfelelően figyelembe vették az intézkedések lehetséges hatásait valamennyi, a vizsgálatban érintett fél szempontjából. Annak felmérése érdekében, hogy az intézkedések bevezetése a Közösség érdekében áll-e, kérdőíveket küldtek ki az érintett termék fogyasztóinak és importőreinek, valamint a hasonló termékek gyártásához használt nyersanyagok feldolgozó szállítóinak.

2. **A közösségi gazdasági ágazat érdeke**

(164) A vizsgálat rámutatott, hogy a közösségi gazdasági ágazat életképes, és tisztességes piaci feltételek között versenyképes. Amint az a fentiekből kiderül, a közösségi gazdasági ágazat jelentős tartalék kapacitással rendelkezik a hasonló termék gyártását illetően. Ennek a tartalék kapacitásnak a kihasználása hasznos lenne az eladások és a piaci részesedés növelése, a megnövekedett foglalkoztatottság és – a skála bővülő gazdaságai által – esetleg egy fenntartható, megfelelő jövedelmezőség szempontjából. Ezt a fejlődést azonban megakadályozza különösen az árakra nehezedő folyamatos nyomás, amelyet az érintett termékek dömpingelt behozatala okoz a közösségi piacon. A dömpingellenes intézkedések kivetése enyhítené az árakra nehezedő tisztességtelen nyomás hatásait.

(165) Megfontolták, hogy a dömpingelt behozatal negatív hatásait korrigáló intézkedések nélkül a Közösségnek a továbbiakban is szembe kell néznie az áralákínálással és így az árak lenyomásával, valamint annak káros hatásaival, különösen az ágazat piaci részesedése és eladási mennyisége vonatkozásában. Ez esetleg veszélyeztetheti a közösségi gazdasági ágazat életképességét. Következésképpen úgy határoztak, hogy az intézkedések kivetése a közösségi gazdasági ágazat érdekében állna.

3. **Az importőrök/forgalmazók érdeke**

(166) Az importőrök/forgalmazók gyakorlatilag kizárólag közvetítői szerepet töltenek be a RAK gyártói (Közösségen kívül és belül) és felhasználói között. Tárgyalási erejük és a RAK nagy mennyiségben való tárolására szolgáló kapacitásuk nagymértékben kihat a RAK árára.

(167) A mintavételnek alávetett importőrök/forgalmazók közül négy küldött választ a kérdőívekre. Csak két importőr adott azonban teljes választ. Ez a két importőr az érintett termék közösségi behozatalának mintegy 14 %-áért felet a VI alatt. Ezenkívül egy német importőri/forgalmazói társulást tett észrevételeket. Továbbá tartottak egy meghallgatást importőrökkel/forgalmazókkal és ezzel a társulással.

(168) A közösségi importőrök/forgalmazók nem támogatják az intézkedések kivetését. Az együttműködő importőrök és társulásuk úgy érveltek, hogy az intézkedések kivetése megnöveli az árakat a felhasználók számára, miközben állítólag a közösségi gazdasági ágazat által gyártott érintett termék és hasonló termék nem mindig összehasonlítható. Továbbá az ilyen intézkedések üzletükre és alkalmazottaikra nézve hátrányosak lennének.

(169) A kapott információk alapján azonban úgy tűnik, hogy az importőrök/forgalmazók a vizsgált terméket Közösségen kívüli és belüli különböző forrásokból szerzik be, ideértve a közösségi gazdasági iparágat is. Mivel nincsenek alapvető minőségbeli vagy terméktípus szerinti különbségek az érintett országokból importált termék és az egyéb forrásból származó hasonló termék között, ideiglenesen úgy határoztak, hogy – különös tekintettel a jelentős számú alternatív forrásra – a közösségi importőrök/forgalmazók számára nem fog nehézséget okozni a termék beszerzése, ha kivetik az ideiglenes intézkedéseket. Továbbá az importőrök nem igazolták azon kifogásukat, hogy a dömpingellenes intézkedések kivetése jelentősen kihatna a foglalkoztatottságra, különösen mivel az importtevékenységek nem munkaigényesek. Az ideiglenes dömpingellenes intézkedések kivetéséből eredő árnövekedést illetően megjegyzendő, hogy az 1997–2003 között alkalmazott dömpingellenes intézkedések nem veszélyeztették az importőrök/forgalmazók gazdasági helyzetét. Továbbá az importőrök haszonkulcsa a kérdőívekre kapott válaszok alapján a közösségi gazdasági ágazat jövedelmezőségénél jóval magasabbnak tűnik a mérlegelt időszak folyamán. Ilyen körülmények között nem várható, hogy az árak bármely emelkedését az intézkedések kivetése miatt automatikusan áthárítanák a felhasználókra.

(170) Habár az importőrök/forgalmazók nem támogatják az intézkedéseket, a rendelkezésre álló információ alapján le lehet vonni azt a következtetést, hogy bármely előny, amelyet abból nyerhetnek, hogy a dömingellenes intézkedések nem kerülnek kivetésre, eltörpül a közösségi gazdasági ágazat azon érdeke mellett, amely az érintett országok tisztességtelen és káros kereskedelmi gyakorlatának kiküszöböléséhez fűződik.

4. **A feldolgozó szállítók érdeke**

(171) A dömpingellenes intézkedések által a közösségi gazdasági ágazat feldolgozó szállítóira gyakorolt valószínű hatások felmérése érdekében kérdőíveket küldtek minden ilyen ismert szállítónak. Összességében kilenc kérdőívet küldtek ki, és egy válasz érkezett. Ez a feldolgozó szállító, amely rozsdamentes acélt gyárt, támogatja az intézkedések kivetését. Habár a közösségi gazdasági ágazat nem tartozik e feldolgozó szállító legfontosabb ügyfelei közé, ez az üzlet mégis hozzájárul foglalkoztatottságához és jövedelmezőségéhez. Ha a közösségi gazdasági ágazat fékezné vagy akár leállítaná a hasonló termék termelését, az bizonyos veszteséget okozna a feldolgozó szállító üzletében.

(172) Ezért, és ellenkező információk hiányában, úgy határoztak, hogy a dömpingellenes intézkedések kivetése a feldolgozó szállítók érdekében állna.

5. **A felhasználók és fogyasztók érdeke**

(173) Fagyasztói társulások nem jelentkeztek, és információt sem szolgáltattak az alaprendelet 21. cikkének (2) bekezdésével összhangban. Ezért, és mivel a RAK felhasználásának lényeges szerepe van a továbbfeldolgozott termékek összeszerelésében, az elemzés az intézkedéseknek a RAK felhasználóira gyakorolt hatására korlátozódott. A RAK-ot az ágazatok széles körében használják, többek között: gépkocsigyártás, hajóépítés, építészet, vegyipar, gyógyszeripar, egészségügy, élelmiszeripar. Az érintett termék tizenkét ismert közösségi felhasználójának küldtek kérdőívet. Egyéb információk mellett a Bizottság észrevételeket kért arra vonatkozóan, hogy a dömpingellenes intézkedések kivetése a Közösség érdekében állna-e, és ezek az intézkedések hogyan érintenék őket. Egy kérdőívre érkezett válasz egy járműgyártótól. Ez rámutatott, hogy a vizsgált termék végtermékei összköltségének kevesebb mint 1 %-át teszi ki.

(174) Figyelembe véve, hogy a felhasználók a vizsgált terméket nem csak az érintett országokból, hanem egyéb forrásokból is beszerezhetik, és tekintettel a RAK-nak a továbbfeldolgozott termékek költségére gyakorolt marginális hatására, azonos fontossággal bíró ellentétes felhasználói érdeket nem állapítottak meg.

6. **Következtetés**

(175) A különböző érintett érdekeket megvizsgálva ideiglenesen úgy döntöttek, hogy az általános közösségi érdek szemszögéből nézve egy érdek sem haladja meg a közösségi gazdasági ágazatnak az intézkedések ideiglenes kivetéséhez fűződő érdekét, amelynek célja a dömpingelt behozatalból származó kereskedelemtorzító hatások megszüntetése.

H. **IDEIGLENES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

(176) A dömpinget, a kárt, az okozatot és a közösségi érdeket illetően elért következtetésekre tekintettel célszerűnek találták, hogy ideiglenes dömpingellenes intézkedéseket vezessenek be annak érdekében, hogy megakadályozzák azt, hogy a dömpingelt behozatal további kárt okozzon a közösségi gazdasági ágazatnak. Ezen intézkedések szintjének meghatározása céljából figyelembe vették a vizsgálati időszak folyamán megállapított dömpingkülönbözeteket és a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét.

1. **Kármegszüntetési szint**

(177) A kár megszüntetéséhez szükséges árnövelést társaságonként határozták meg az érintett termék importára súlyozott átlagának a közösségi gazdasági ágazat által a közösségi piacon eladott hasonló termék kár nélküli árával való összehasonlítás útján. Az árkülönbözetet a CIF importérték százalékában fejezték ki.

(178) A kár nélküli árat a közösségi gazdasági ágazat súlyozott termelési költségének egy 5 %-os haszonkulccsal való összevetésével kapták. Ideiglenes ezt határozták meg olyan haszonkulcsnak, amelyet a közösségi gazdasági ágazat a dömpingelt behozatal hiányában elérhet. Tükrözi azon közösségi gazdasági ágazat hasonló termékcsoportjai tekintetében az elérhető haszonkulcsot, amelyre nem vonatkozik a tisztességtelen verseny, azaz olyan kötőelemekről van itt szó, amelyek nem tartoznak e vizsgálat termékkörének KN-kódjai alá.

2. **Az ideiglenes dömpingellenes vám szintje**

(179) Az előzőekben kifejtettekre tekintettel megfontolták, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban az érintett országokból érkező behozatalra ideiglenes dömpingellenes vámot kell kivetni. Ezt a vámot a megállapított dömpingkülönbözeti szinten vagy a kármegszüntetési szinten kell kivetni, ha ez utóbbi alacsonyabb (az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése).

(180) Ami a vám szintjét illeti, két együttműködő exportáló gyártó (egy tajvani és egy KNK-beli) esetében a kármegszüntetési szintet alacsonyabbnak találták a dömpingkülönbözetnél. Ezekben az esetekben a vám szintjét a kármegszüntetési szintre kell korlátozni. Minden egyéb esetben a vám szintjét a megállapított dömpingkülönbözet szintjében kell meghatározni. Az érintett országok számára az ideiglenes dömpingellenes vámtételek a következők:

Ország	Exportáló gyártó	AD vámtétel
KNK	Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City	11,4 %
	Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang	12,2 %
	Minden más társaság	27,4 %
Indonézia	PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam	9,8 %
	Minden más társaság	24,6 %
Tajvan	Arrow Fasteners Co. Ltd, Taipei	15,2 %
	Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan	8,8 %
	Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung	16,1 %
	Tong Hwei Enterprise, Co. Ltd, Kaohsiung	16,1 %
	Yi Tai Shen Co. Ltd, Tainan	11,4 %
	A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók	15,8 %
	Minden más társaság	23,6 %
Thaiföld	A.B.P. Stainless Fasteners Co. Ltd, Ayutthaya	15,9 %
	Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samutsakorn	10,8 %
	Dura Fasteners Company Ltd, Samutprakarn	14,6 %
	Siam Screws (1994) Co. Ltd, Samutsakorn	11,0 %
	Minden más társaság	15,9 %
Vietnam	Minden társaság	7,7 %

(181) Az e rendeletben meghatározott egyéni vállalati dömpingellenes vámtételeket e vizsgálat megállapításai alapján határozták meg. Ezért azok e társaságokat illetően a vizsgálat folyamán tapasztalt helyzetet tükrözik. Ezeket a vámtételek (ellentétben a „minden egyéb társaságra" alkalmazandó országos vámokkal) ennélfogva kizárólag az érintett országokból származó és az említett társaságok és különleges jogalanyok által gyártott termékek behozatalára alkalmazandók. Azok az importált termékek, amelyeket e rendelet rendelkező részében kifejezetten nem említett egyéb társaságok gyártanak, ideértve a kifejezetten megemlítettek kapcsolt szervezeteit is, nem részesülnek ebben a tételben, ezekre a „minden egyéb társaságra" alkalmazandó vámtételek vonatkoznak.

(182) Az egyéni társasági dömpingellenes vámtételek alkalmazása iránti kéréseket (azaz a szervezet nevének megváltozását követően vagy új gyártó vagy értékesítő szervezetek létesítését követően) a Bizottsághoz kell címezni ([1]) azonnal minden jelentős információval, különösen a társaság tevékenységeiben bekövetkező módosulásokkal a termelés, a hazai és export eladások terén, a névváltozással vagy a termelő és értékesítő szervezetek változásával. A Bizottság, adott esetben, a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően megfelelően módosítja a rendeletet az egyéni vámtételekben részesülő társaságok listájának naprakésszé tételével.

I. ZÁRÓ RENDELKEZÉS

(183) A rendezett adminisztráció érdekében meg kell határozni egy időszakot, amelyen belül a kezdeményezésről szóló értesítésben megadott határidőn belül jelentkezett érdekelt felek írásban ismertethetik véleményüket és meghallgatást kérhetnek. Továbbá ki kell jelenteni, hogy az e rendelet céljait szolgáló vámkivetést érintő megállapítások ideiglenesek, amelyeket egy végleges vám céljából valószínűleg újra kell gondolni,

([1]) European Commission
Directorate General for Trade
Directorate B
J-79 5/17
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Brussels

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Ideiglenes dömpingellenes vámot vetnek ki egyes, a 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, és 7318 15 70 KN-kód alá tartozó, a Kínai Népköztársaságból, Indonéziából, Tajvanból, Thaiföldről és Vietnamból származó rozsdamentes acélból készült kötőelemek és részeik behozatalára.

(2) A mellékletben felsorolt tajvani exportáló gyártók által előállított termékek esetében a nettó, vámfizetés előtti, közösségi határparitáson számított árra alkalmazandó ideiglenes vámtétel 15,8 % (A649 kiegészítő TARIC-kód).

(3) Az alábbiakban felsorolt társaságok által előállított termékek esetében a nettó, vámfizetés előtti, közösségi határparitáson számított árra alkalmazandó ideiglenes vámtétel a következőképpen alakul:

Ország	Exportáló gyártó	AD vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Kínai Népköztársaság	Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City	11,4	A650
	Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang	12,2	A651
	Minden más társaság	27,4	A999
Indonézia	PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam	9,8	A652
	Minden más társaság	24,6	A999
Tajvan	Arrow Fasteners Co. Ltd, Taipei	15,2	A653
	Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan	8,8	A654
	Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung	16,1	A655
	Tong Hwei Enterprise, Co. Ltd, Kaohsiung	16,1	A656
	Yi Tai Shen Co. Ltd, Tainan	11,4	A657
	A fentiektől és a mellékletben felsoroltaktól eltérő minden más társaság	23,6	A999
Thaiföld	A.B.P. Stainless Fasteners Co. Ltd, Ayutthaya	15,9	A658
	Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samutsakorn	10,8	A659
	Dura Fasteners Company Ltd, Samutprakarn	14,6	A660
	Siam Screws (1994) Co. Ltd, Samutsakorn	11,0	A661
	Minden más társaság	15,9	A999
Vietnam	Minden társaság	7,7	—

(4) Az (1) bekezdésben említett termék közösségi szabad forgalomba bocsátása az ideiglenes vám összegével megegyező biztosíték nyújtására figyelemmel történik.

(5) Más rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos intézkedéseket kell alkalmazni.

2. cikk

A 384/96/EK tanácsi rendelet 20. cikkének sérelme nélkül az érdekelt felek kérhetik azon lényeges tények és szempontok nyilvánosságra hozatalát, amelyek alapján ezt a rendeletet elfogadták, írásban ismertethetik véleményüket, és szóbeli meghallgatásra jelentkezhetnek a Bizottságnál az e rendelet hatálybalépésének időpontját követő egy hónapon belül.

A 384/96/EK tanácsi rendelet 21. cikke (4) bekezdésének megfelelően az érintett felek e rendelet alkalmazásával kapcsolatban észrevételeket tehetnek a hatálybalépésének időpontját követő egy hónapon belül.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

E rendelet 1. cikkét egy hat hónapos időszak során kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2005. május 20-án.

a Bizottság részéről
Peter MANDELSON
a Bizottság tagja

MELLÉKLET

(A649 kiegészítő TARIC-kód)

A-STAINLESS INTERNATIONAL CO LTD, Taipei

BOLTUN CORPORATION, Tainan

CHAEN WEI CORPORATION, Taipei

CHIAN SHYANG ENT CO LTD, Chung-Li City

CHONG CHENG FASTENER CORP., Tainan

DIING SEN FASTENERS & INDUSTRIAL CO LTD, Taipei

DRAGON IRON FACTORY CO LTD, Kaohsiung

EXTEND FORMING INDUSTRIAL CORP. LTD, Lu Chu

FORTUNE BRIGHT INDUSTRIAL CO LTD, Lung Tan Hsiang

FWU KUANG ENTERPRISES CO LTD, Tainan

HSIN YU SCREW ENTERPRISE CO LTD, Taipin City

HU PAO INDUSTRIES CO LTD, Tainan

J C GRAND CORPORATION, Taipei

JAU YEOU INDUSTRY CO LTD, Kangshan

JOHN CHEN SCREW IND CO LTD, Taipei

KUOLIEN SCREW INDUSTRIAL CO LTD, Kwanmiao

KWANTEX RESEARCH INC, Taipei

LIH LIN ENTERPRISES & INDUSTRIAL CO LTD, Taipei

LIH TA SCREW CO LTD, Kweishan

LU CHU SHIN YEE WORKS CO LTD, Kaohsiung

M & W FASTENER CO LTD, Kaoshsiung

MULTI-TEK FASTENERS & PARTS MANIFACTURER CORP., Tainan

NATIONAL AEROSPACE FASTENERS CORP., Ping Jen City

QST INTERNATIONAL CORP., Tainan

SEN CHANG INDUSTRIAL CO LTD, Ta-Yuan

SPEC PRODUCTS CORP., Tainan

SUMEEKO INDUSTRIES CO LTD, Kaoshiung

TAIWAN SHAN YIN INTERNATIONAL CO LTD, Kaohsiung

VIM INTERNATIONAL ENTERPRISE CO LTD, Taichung

YEA-JANN INDUSTRIAL CO LTD, Kaohsiung

ZONBIX ENTERPRISE CO LTD, Kaohsiung

ZYH YIN ENTERPRISE CO LTD, Kaohsiung